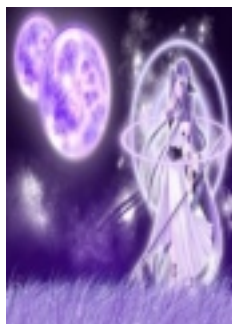

Nàng Thiên Bình Lạnh Lùng

Contents

Nàng Thiên Bình Lạnh Lùng	1
1. Chương Mở Đầu	2
2. Chương 1	2
3. Chương 1.2	3
4. Chương 2	4
5. Chương 3	6
6. Chương 4	7
7. Chương 4.2	7
8. Chương 5	9
9. Chương 6	10
10. Chương 6.2	11
11. Chương 7	12
12. Chương 8	13
13. Chương 9	15
14. Chương 10	17
15. Chương 11	18
16. Chương 12	20
17. Chương 13	21
18. Chương 14	23
19. Chương 15	25
20. Chương 16	25
21. Chương 17	27
22. Chương 18: Kết Thúc	28
23. Chương 19: Bắt Đầu Cuộc Sống Mới	29
24. Chương 20: Trêu Đùa	30
25. Chương Cuối: Đám Cưới	32

Nàng Thiên Bình Lạnh Lùng

Giới thiệu

Đây là phần 2 của truyện “Tình yêu của nàng công chúa máu lạnh”. Độ tuổi: Ai đọc cũng được. Tìn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nang-thien-binh-lanh-lung>

1. Chương Mở Đầu

2 năm sau...

27 tháng 9, một ngày mùa thu đẹp trời. Trước cửa phòng VIP A bệnh viện Diamond, một người đàn ông mặc 1 chiếc áo trắng, quần tây đen, trên tay phải là chiếc áo khoác của bộ vest. Đang đi đi lại lại trước cửa phòng vip A. Gần đó là 3 người đàn ông và 2 người phụ nữ

- Em tao mới vào đó có 10' thôi. Mà ngồi xuống cho tao nhờ, chóng mặt qua_Ken nhăn mặt.

Vâng, 3 người đàn ông ngồi trên ghế chính là 3 thằng anh của Sara. Người đang đi đi lại lại ấy chính là hotboy 1 thời của chúng ta_Vick. 2 người phụ nữ là San và Nana. Còn Win thì cũng mới sinh 1 cô công chúa. Kan và San đã có 1 bé trai 8 tháng tuổi. Ken và Nana cũng có 1 bé trai 6 tháng.

Sau gần 1h, một y tá hớn hờ chạy ra

- Sinh rồi, sinh rồi, chúng mừng anh, sinh đôi. 2 công chúa rất xinh đẹp.

Vick vội đi vào phòng vip A. Sara cũng đã tỉnh, bên cạnh là 1 cô bé đang ngủ. Cô bé còn lại đang trên tay vị bác sĩ lớn tuổi

- Con gái cậu đây, chắc lo lắng lắm_vị bác sĩ đưa đứa bé trên tay cho Vick_cô bé này là chị.

Vick hạnh phúc ôm đứa bé trong tay, cô bé nhìn thấy Vick thì cười toe, tay vung qua vung lại. Vick nhìn 2 cô con gái rồi nhìn sang vợ. Cảm giác lần đầu làm cha khiến Vick ko nói lên lời mà chỉ lẩn dãi trên khuôn mặt là những giọt nước mắt hạnh phúc.

2. Chương 1

(p1) Bỏ đi

2 cô bé càng lớn càng xinh đẹp. Nhưng điều khiến người khác bất ngờ là 2 cô hoàn toàn khác nhau, chỉ có đôi mắt đều mang một màu tím sâu sắc. Cô chị có nụ cười tỏa nắng nên được gọi là Sunny, cô bé mang một vẻ đẹp hiền lành đáng yêu. Cô bé nổi tiếng với sự thông minh, tài trí hơn người, 5 tuổi đã nói được 5 thứ tiếng thành thạo, 7 tuổi đã sử dụng thông thạo về súng, võ thuật được một tay Vick dạy dỗ nên rất giỏi. Cô em (nó) thì lạnh lùng, nên được gọi là Ice. Chưa bao giờ thấy nói chuyện với ai một câu, ko nói, ko cười, trên tay lúc nào cũng là 1 quyển sổ nhỏ và 1 cái bút, cần điều gì chỉ viết ra cuốn sổ. Người duy nhất cô bé nói chuyện cùng là mẹ Sara của cô. Nói về trí thông minh, cô chị hiểu 1 thì cô em hiểu 10. 5 tuổi đã thành thạo hơn 10 thứ tiếng khác nhau, 6 tuổi đã thông thạo tất cả các loại vũ khí, chủ yếu là roi. Sự phụ của cô bé ko chỉ có 1 mà là 2 người. 1 là mẹ Sara, 2 chính là ông Bảo- ông trùm mafia thế giới. Nhưng người ngoài chỉ biết được 1 điều là cô em ko hề biết võ, ko tài giỏi bằng cô chị.

2 cô bé luôn bị đem ra so sánh, và nó luôn là người hứng chịu những lời chê trách rằng ko bằng chị. Nhưng nó ko bao giờ cảm thấy buồn mà luôn luôn trưng ra cái bản chất vô cảm của mình. Ai cũng nghĩ nó bị câm, nhưng ko, thực ra cô bé có một chất giọng trong vắt và nhẹ nhàng. Đối với ông Bảo thì nó đã từng cười với ông. Nhưng có lẽ nụ cười đó đỡ hơn rất nhiều với gương mặt lạnh lùng vô cảm của nó rồi. Và câu chuyện bắt đầu từ đây...

Sinh nhật lần thứ 10 của 2 cô bé được mẹ Sara đi chơi công viên. Sunny mặc 1 chiếc váy công chúa màu vàng, mái tóc tím được tết sang 1 bên. Còn Ice thì mặc 1 chiếc áo phông đen, quần bò đen. Mái tóc đen xõa trông cô bé đậm chất giang hồ. Đang đi thì 3 mẹ con nó thì bất ngờ bị một nhóm du côn hơn 30 người chặn đầu. Sunny sợ hãi túm chặt tay Sara, vì đây là lần đầu tiên gặp tình huống thế này nên ko biết vô chạy mất tiêu luôn. Còn bé Ice ư? Lạnh lùng vô cảm

- Sinh nhật 2 tiểu thư nên phu nhân dẫn đi chơi công viên sao?__tên cầm đầu cợt nhả

- Các người là ai? Muốn gì đây?__ Sara lạnh giọng

- Phu nhân bình tĩnh, bọn tôi chỉ là nhận được ít tiền để lấy mạng phu nhân và 2 tiểu thư thôi__hắn ta cười cười rồi lớn tiếng__ lên đi tụi bay

Sunny sợ hãi bỏ tay Sara rồi chạy đi nhưng

..Đoàng..__ và Sara ngã xuống nhưng vẫn ôm chặt Sunny

và

..Đoàng..__ 1 tiếng súng lạnh lẽo nữa lại vang lên. Kẻ vừa bắn Sara ngã xuống vì trúng đạn giữa trán.

Đám đàn em nhìn thấy đại ka ngã xuống thì giật mình nhìn rồi cùng quay sang nhìn chủ nhân tiếng súng đó chính là nó. Ko hèn mà cùng run lên bần bật khi nhìn thấy ánh mắt của nó chỉ hiện lên 1 chữ: giết.

Nó rút roi màu đen tuyền quấn quanh eo mà vụt, từng tên, từng tên ngã xuống vì đau đớn, tên nào cũng sống dở chết dở. Vâng, 1 cô bé 10 mang khuôn mặt lạnh tanh đã hạ gục từng tên muốn giết mẹ nó, chị gái nó và hơn nữa là chính nó. Có lẽ những tên này đầu thai nhầm kiếp khi gặp phải nàng ác quỷ chính hiệu này. Mong rằng kiếp sau sẽ sống tốt hơn để ko gặp lại nó.

Nó nhìn sang Sunny đang khóc lóc lay vai Sara. Nó chỉ lạnh tanh lên tiếng 2 chữ

- Bệnh viện

Sunny giật mình nhìn nó, sau vài giây cũng gọi bệnh viện. Nó trở về thẳng nhà mà ko đi theo xe cứu thương. Khuôn mặt vẫn vô cảm và đi thẳng lên phòng.

3. Chương 1.2

(p2)

Vick sau khi nghe tin thì chạy thẳng về nhà. Vừa về đến nhà đã gọi nó từ trên phòng xuống. Tại căn nhà nó bây giờ đã rất đông đủ: ông Bảo, Kan San, Ken Nana, Leo Win.

Ông Bảo nhìn thấy nó xuống cầu thang thì cười nhưng ko ai để ý và nó đã nhìn thấy được nụ cười của ông, nó tin chắc rằng đó là một lời khen ngợi của ông dành cho nó. Vick vừa nhìn thấy nó thì dừng dừng nổi giận

- Hoàng Nguyễn Kiều Ân, con có biết con đã làm điều gì ko? Tại sao con lại để mẹ vì con mà dính đạn? Sao con lại vô dụng như thế? Con hãy nhìn chị con mà học tập đi, ko có chị con thì con sẽ ko còn sống trên cõi đời này đâu, con làm ta tức chết mất, tại sao con ko bằng nổi một phần của chị con. Con thật là 1 đứa xui xẻo mà. Đi đi, đi ngay cho ta, ta ko muốn nhìn thấy con__ Vick nói 1 tràng rồi “giận quá mất khôn” mà chỉ tay ra cửa.

Nó nhìn Vick, khuôn mặt nó lặn dài một giọt lệ trong veo.

- Thôi đi Vick, con bé còn nhỏ, đừng có nóng giận, còn Ice à, con mau nhận lỗi với ba đi con__ San nhẹ nhàng lên tiếng.

Nó đưa tay lên gạt giọt lệ đang rơi, nó cười khẩy. Nó đang khinh thường bản thân nó. Nó khóc ư? Tại sao nó fải khóc? Nó đã làm sai việc gì à? Nó giết kẻ muốn giết mẹ con nó là sai à? Nó ko đi theo mẹ đến viện là sai à? Hay việc nó ko có giỏi giang như Sunny là sai lầm?

Nó nhìn ba nó rồi đi thẳng lên phòng làm Vick tức tới mức lever max. Sau 2 phút, nó đi xuống, từ trên xuống dưới là một màu đen. Mái tóc buộc gọn, một chiếc áo sơ mi đen tuyền, quần bò đen, đôi giày cũng đen nốt. Và trên lưng nó, là 1 chiếc balô đen.

- Bé Ice, con đừng làm liều nha__ông Bảo nửa đùa nửa thật.

Đáp lại ông là một nụ cười tươi khiến ai nhìn vào cũng phải choáng váng. Vì chỉ có một từ để miêu tả “đẹp”.

Nó đến gần ông, ôm ông lần cuối để cho lời tạm biệt

- Ông giữ gìn sức khỏe, con đi.

Câu nói của nó khiến ai cũng bất ngờ.

Nó quay lưng bỏ đi thì bị ông Bảo giữ chặt hai tay lại, nó cười khẩy, đập vào chân ông may ông tránh được nhưng phải thả 1 tay của nó ra. Tự do được một tay, nó rút 1 sợi dây nhỏ trong balô, và 2 ông cháu nó đánh, đánh được 7 phút thì ông Bảo bị nó trối ngược lại. Ông vừa cười vừa nói

- Mẹ con mới dạy thêm hay con lại học ở đâu thế? 3 năm ta ko đánh lại con rồi đó.

Nó ko nói gì chỉ đi thẳng ra cửa

- Thích sang Nhật bảo ông một câu nhé, ông luôn đợi con__ông Bảo nói rồi đưa 2 tay đang bị trối lên vẫy.

Nó đứng lại, quay vào trong và cúi chào tất cả một lần, nụ cười trên môi nó đã tắt mà thay làm đó là vẻ mặt lạnh lùng vô cảm. Và nó bỏ đi trong sự ngạc nhiên của tất cả mọi người (trừ ông Bảo). Nó đã mong người cha mà nó luôn yêu thương sẽ giữ nó lại. Nhưng ko, ko hề có một tiếng nói nào. Nó đau, đau lắm, đau ở trong tim. Tại sao ko ai tin tưởng nó? Tại sao luôn coi nó là một đứa vô dụng? Và trời đổ mưa, có lẽ ông trời tiếc thương cho số phận của nó, 1 đứa con gái 10 tuổi bị ba nó mắng nhiếc, bị ruồng bỏ, nó cứ đi nhưng ko biết điểm đến.

End 1

— · — · — · — · —

mong mọi người cho ý kiến nha. Nếu có gì ko hài lòng em sẽ cố gắng sửa đổi

4. Chương 2

Sự thật

Vick quay lại nhìn ông Bảo ngạc nhiên ko thốt nên lời. Ông Bảo nhờ Leo tháo sợi dây trên tay rồi đi đến chỗ Vick

- Con quá coi thường bé Ice rồi. Nó ko nói chứ nó ko câm, nó ko đánh chứ nó ko giỏi, nó vô cảm nhưng nó biết cười. Tại sao con tin tưởng con bé thử 1 lần? Ta nói thật, Ice nó giỏi hơn Sunny nhiều. Con nên nhớ rằng, Sunny__ông Bảo thờ dài__ KO BIẾT DỪNG ROI__ nói xong ông bỏ đi

- Lần này mày mắc phải sai lầm lớn rồi, có lẽ ba nói đúng__Leo nhìn hấn.

Nana và San ko nói gì mà chỉ đứng lên đi thẳng ra cửa

- Trời đất ơi, chuyện gì thế này?__San bất ngờ kêu lên.

Tất cả cùng đi ra ngoài và thấy một hàng vệ sĩ cao cấp từ nhà ra đến cổng đang nằm lẩn lóc. Người ôm bụng, người ôm chân và có người đã ngất

- Ai đã đánh các anh ra nông nổi này?_Ken nhìn người gần nhất
- Dạ, là nhị tiểu thư, thấy tiểu thư ra ngoài mà ko có sự cho phép của ông chủ nên chúng tôi ngăn lại, ai ngờ tiểu thư đánh chúng tôi luôn_người đó trả lời
- Chẳng lẽ các anh ko ngăn nổi con bé_Kan lên tiếng
- Ko thể ạ_rồi chỉ vào người bên cạnh đã ngắt_anh ấy ngăn nhị tiểu thư đầu tiên và đã bị đánh đến ngất đi. Chúng tôi đã dùng hết sức mà nhị tiểu thư vẫn qua được.
- Chẳng lẽ các anh kém thế?_Nana
- Ko phải do vệ sĩ kém mà do Ice quá giỏi_San đáp lại
- Thôi đừng tranh cãi nữa, đưa họ chữa trị đi_Vick cắt ngang.

Vừa bước vào phòng bệnh của Sara đã thấy ông Bảo im lặng ngồi đó (nói hết rồi nên im). Sara thì lạnh tanh vì tức giận. Sunny ngồi cạnh giường Sara mà khóc.

Sunny vừa nhìn thấy Vick đi vào thì chạy vội tới, vừa giật áo vừa trách

- Sao ba làm thế với em con? Tất cả là do con, do con vô dụng, do con sợ hãi, do con hại mẹ. Ko có em con thì con và mẹ đã là cái xác ko hồn rồi. Tại sao ba để em con đi? Em ấy có thể đi đâu_Sunny càng khóc lớn
- Đừng khóc con yêu, ba sẽ tìm em con mà_Vick ôm Sunny mà cũng khóc. Sai thật rồi, hần đã sai thật rồi.
- Ko cần tìm, nếu nó bỏ đi mà để tìm thấy thì nó đã ko đi. Nó ko fải đứa ngốc_Sara lạnh giọng
- Con đừng nghĩ nó sẽ tự trở về, con bé nó ko rộng lượng mà tha thứ tất cả đâu. Làm tổn thương nó xong và nghĩ nó sẽ trở về? Nó ko yếu đuối tới mức đó_ông Bảo lên tiếng
- Con có thắc mắc, tại sao con bé ko bộc lộ tài năng của nó ra_Win hỏi
- Và rồi Sunny sẽ bị người khác nhìn vào mà so sánh hơn thua sao? Ice nó chấp nhận tự hạ mình xuống thấp để đẩy Sunny lên cao. Con bé ko muốn Sunny sẽ giống nó, luôn bị đem ra so sánh, luôn bị coi thường. Thắng làm vua, thua làm giặc. Nếu cả 2 đứa đều giỏi sẽ bị đem ra so sánh những điều nhỏ nhặt nhất. Nên bé Ice giữ im lặng, trở nên 1 đứa vô dụng để Sunny càng thêm tỏa sáng_ông Bảo cười
- Lại là con, tất cả là vì con, con ko xứng đáng, tại sao em con lại hy sinh vì con nhiều như thế?_Sunny ngồi bệt xuống sàn, nước mắt chảy ra trong vô thức
- Con nên nhớ rằng, Ice nó yêu thương con hơn yêu bản thân nó. Em con chịu những lời nói xấu xa từ miệng thiên hạ để luôn luôn vui vẻ ko phải lo nghĩ. Vì thế con phải cố gắng, cố gắng vì tất cả những gì em con đã vì con mà làm. Em con đã từng nói, nó ko bao giờ hối hận khi dành tất cả cho con. Em con thực sự rất chân trọng tình chị em thiêng liêng này giữa con và em. Mẹ tin rằng con sẽ ko làm phụ lòng em con đúng ko?_Sara cười
- Dạ vâng, vì em con đã dành cho con những điều tuyệt vời nhất, con sẽ luôn vui vẻ vì em con. Con sẽ luôn luôn cố gắng vì em con_Sunny gạt đi nước mắt rồi ôm Sara thật chặt.

Những giọt nước mắt tuôn rơi trong căn phòng này. Thật đáng ngưỡng mộ một người em hết lòng vì chị mà hy sinh tất cả. Ông Bảo trở về Nhật Bản, ông đã mong Ice sẽ liên lạc với ông. Nhưng ko, con bé hoàn toàn mất tích ko dấu vết. Những nỗ lực tìm kiếm chỉ có con số 0 tròn trĩnh. Số phận của mỗi người sẽ thế nào?

End 2

Ps: sẽ có dài ngắn, ngày mai em sẽ post toàn bộ 3 cho cả nhà!

Đón chờ 3, chúng ta sẽ biết cuộc sống của bé Ice như thế nào!

Và mong cả nhà ko đọc chừa nha. Ai đi qua để lại danh tính cho em biết nha!

5. Chương 3

Người mẹ thứ 2

Về phần cô bé Ice, nó đi đến một trạm xe bus cách nhà nó khoảng hơn 1km. Nó ngồi xuống bến chờ xe bus. Tay khoanh trước ngực, chân vắt chéo. Nhìn thật ảm đạm. Mưa, mưa ko ngớt, những người trên đường chạy toản loạn. Còn nó, khẽ nhắm hờ đôi mắt, toát lên một vẻ bình thản. Một cô bé tầm tuổi nó ko biết từ đâu chạy đến gần nó thở dốc. Cô bé đó mặc chiếc váy xanh nhạt, mái tóc nâu ướt sũng. Gương mặt cô bé rất đáng yêu. Sau vài phút thở dốc, cô bé ngồi lên ghế mà ko hề để ý đến nó. Cô bé kia quay lại nhìn thấy thấy nó thì hét toáng lên

- A...A...A, ma

Nó ko nói gì chỉ liếc cô bé kia một lần rồi đứng dậy bỏ đi trong khi trời vẫn mưa. Vài phút sau cô bé kia lại lẩm bẩm

- Mình làm sao nhìn thấy ma được nhỉ? _rồi lại hét lên_ bạn gì ơi. Đợi tớ với.

Nhưng có lẽ ông trời ko ủng hộ 2 cô bé nên trời mưa càng to hơn. 2 cô bé liền trú nhờ trước cổng một căn biệt thự.

Ánh đèn ô tô bất ngờ chiếu thẳng vào 2 cô bé, rồi một người phụ nữ trung niên đi đến gần 2 cô bé

- Sao 2 con lại ngồi đây? _người phụ nữ hỏi

- Con bị lạc _cô bé kia đáp

- Vậy còn con? _bà hỏi nó

Đáp lại bà là một cái lắc đầu của nó.

Bà liền đưa 2 cô bé vào trong nhà

— · — · —

profile

Dương Ngọc Bích. 32t, tổng giám đốc công ti Star đứng trong top 15 công ti hàng đầu thế giới. Bà là một người tài giỏi và thành đạt. Bà còn độc thân.

— · — · —

Trong căn biệt thự có 1 bác quản gia và 13 cô giúp việc. Căn nhà được thiết kế theo kiến trúc của Nhật nên rất thân quen với nó. Bà Bích nhìn thấy 2 cô bé đã rất quý mến. Bà nhìn nó hỏi

- Con ko nói được à?

Nó ngập ngừng vài giây rồi gật đầu, bà hỏi nó có muốn ở lại đây ko và nó gật đầu. Nó cảm thấy có thể tin tưởng được bà. Trời tạnh mưa, cô bé kia xin phép ra về.

Nó nhìn bà Bích chăm chú, đằng sau vẻ mặt hân hoan vui mừng của bà là vẻ mặt vô cùng mệt mỏi vì công việc.

Nó liền nhìn quanh ngôi nhà một lần rồi đi thẳng vào bếp. Sau vài phút nó quay lại, trên tay là một ly nước chanh và một đĩa hoa quả. Nó đưa cho bà ly nước và cười nhẹ. Mọi người trong nhà bất ngờ với hành động của nó, lại còn nhìn thấy nụ cười thiên thần của nó làm ai cũng yêu mến nó.

Bà nhờ một chị giúp việc đưa nó lên một căn phòng. Nó đứng lại, rút bút và giấy ra. Viết một chút rồi đưa cho bà. Nội dung như sau: “nên giữ gìn sức khỏe, đừng làm việc quá sức”.

Bà mỉm cười nhìn nó nói

- Cảm ơn con gái.

Nó cúi đầu chào bà một lần rồi theo chị giúp việc về phòng nó.

Và cuộc sống từng ngày trôi qua trong căn nhà mới này trôi qua.

End 3

Có ai đoán được cô bé kia là ai ko?

Lịch post có chút thay đổi nhé. Mỗi ngày mình sẽ post 1 thôi.

Và một điều nữa. Cả nhà ai đi qua để lại danh tính và nhận xét. Em xin cảm ơn *cúi đầu*

6. Chương 4

(p1) Gặp lại

Xin nói về đôi chút về pama nó. Cả nhà nó dốc sức tìm nó trong 6 năm trời nhưng cũng ko có một tin tức gì của nó. Sunny vẫn vậy, vẫn luôn vui vẻ nhưng tận sâu bên trong trái tim vẫn rất có lỗi với nó. Nhưng mặt khác Sunny rất tàn nhẫn, cô được Vick giao trọng trách làm bang chủ Vam. Nhiều kẻ dám coi thường cô đã bị cô tống xuống dưới với ông bà tổ tiên. Và những lúc nó luôn có mặt lại 1 góc khuất luôn có mặt của nó và nụ cười ác quỷ dành cho những kẻ bị chị nó cho sang thế giới bên kia.

Quay lại vấn đề chính: cô bé kia chính là Rain. Sau ngày định mệnh ấy, nó và Rain trở thành đôi bạn thân.

16 tuổi, ngôi trường cấp 3. Và nó bị Rain lôi kéo bằng được đến trường Diamond. Bà Bích cũng muốn nó vào trường Diamond nhưng ông muốn bắt ép nó, và nó muốn tự thi vào ngôi trường đó bằng sức lực của mình.

Và nó đã đạt được số điểm tuyệt đối để nhận học bổng toàn phần để vào trường.

Đến ngày nhận lớp, nó và Rain đang ngồi trên phòng hiệu trưởng. Nó thì cứ cầm đầu vào cái Iphone xem tin tức. Còn Rain thì vừa ăn vừa phá tung cái phòng hiệu trưởng. Thầy hiệu trưởng ko nói lên lời vì 2 cô học trò. Và cuối cùng thầy chủ nhiệm của lớp cũng lên phòng hiệu trưởng để nhận 2 cô học trò đáng mến này về lớp.

Lớp 10A. Đây là lớp vừa vào trường đã nổi tiếng về độ giàu có và phá phách. Ko những thế, lớp này tập hợp toàn mĩ nam mĩ nữ. Mà chuyên gia tập thể lớp luôn đi cùng với nhau làm cái trường loạn luôn.

Thầy vừa bước vào lớp đã ngã chổng vó và bột phủ khắp người nhìn như người tuyết. Đơn giản, dầu ăn trên sàn cùng xô bột ở trên sẵn sàng ập xuống.

Rain đứng bên ngoài cười vang, lúc này cả lớp mới để ý đến sự xuất hiện của 2 gương mặt mới.

Rain lon ton chạy vào lớp thì bị nó đằng sau ả mạnh ngã. Đang định quay lại mắng nó thì thấy nó ướn sững

- Ice, làm sao lại ướn sững thế này, lại còn lạnh buốt nữa_Rain lo lắng

- Thay quần áo mau, nước đá mới tan đấy. Dành cho ông thầy mà các bạn lại tranh phần, đi thay quần áo nhanh đi_cô bạn lớp trưởng lên tiếng.

— · — · —

tạm thời đã nhé. Mai mình post tiếp.

7. Chương 4.2

(p2)

Sau vài phút đi thay đồ, chẳng biết nó tìm ở đâu ra lại đồ đen, áo phông đen, quần ngố đen, đôi giày búp bê cũng đen (nó cao 1m78), mái tóc ướn xõa ra. Rain thì mặc đồng phục, váy trắng viền đen, áo sơmi trắng, áo khoác bên ngoài cũng là trắng viền đen.

Sau khi ông thầy được 2 bác bảo vệ cố gắng đưa ra. Và thầy HT phải đích thân vào thay tiết.

Nó và Rain bước vào lớp, cả lớp nhiệt liệt hoan hô trừ 6 con người cuối lớp đang ngủ.

- Xin chào, tui là Lý Ngọc Thiên Hương, cứ gọi là Rain cho thân thiết. Rất zui được là thành viên của lớp_Rain tự giới thiệu_bên cạnh mình là Dương Trúc Linh, mọi người gọi Linh Linh hoặc Ice cũng được. À, đừng ai bắt chuyện với Linh mà ko thấy trả lời thì bỏ qua nha. Linh ko nói được_Rain giới thiệu nó

- Các em đừng thắc mắc, Linh ko nói được nhưng đạt thủ khoa trong kì thi tuyển chọn đợt 2 vừa rồi. Và dạng đề là dạng của lớp này, nên bạn vào lớp này là hoàn toàn xứng đáng. Tôi cho các em tiết này tự do nên thoải mái giới thiệu đi_HT nói xong đi luôn

- Wow, Linh Linh, bạn giỏi thật đó_cô bạn lớp trưởng

- Chào mừng đến với vương quốc 10A_cả lớp hô to làm 6 người cuối lớp tỉnh luôn.

- Đừng nói thế. Ta đã là người 1 lớp ko nên khách sao. Bật mí cho các bạn một truyện. Thiên tài siêu quậy đã đến với lớp đây_Rain

- Lớp ta vô đối, mà ai vậy?_cậu bạn lớp phó lao động

- Kia kìa_Rain chỉ sang nó mà ko thấy nó đâu.

Nhưng rồi Rain ngã ụch xuống làm cả lớp giật mình.

- Ya, cái con quỷ kia, mày hại bạn bè thế à?_Rain hét toáng lên

Nó nhìn Rain lắc đầu, viết 1 tờ giấy đưa cho Rain ghi:“ngu thì chết chứ bệnh tật gì”

Rain lườm nó rồi đứng dậy phui phui váy. Thì ra lí do ngã là Rain nhầm phải viên bi nhỏ nên ngã thôi.

Rain đi xuống bàn hất đập bàn một cái hất một cái. Hất nhìn Rain giật mình

- Hê lô thằng đệ. Tỉ xuống chơi vs đệ đây_Rain vỗ vai hất

- Xùy xùy, tôi quay bà à? Tránh xa tôi ra_hất đuổi như đuổi tà

- Trương Lý Tuấn Anh, đừng trách tỉ vô tình, phải trách đệ bất tín_Rain vừa nói vừa rút điện thoại

- A, chị họ yêu quý của em, chị càng ngày càng xinh đẹp làm em ko thể nhận ra_hất nở nụ cười tỏa nắng nhưng đáng tiếc. Lớp này miễn dịch rồi.

- Lật mặt như lật bàn tay ha, ngồi dịch vào, tỉ ngồi cùng_Rain đổi giọng_Linh Linh yêu quý, xuống đây.

Nó gật đầu đi xuống bàn sau. Nó chột khựng lại khi thấy Sunny, cô chị mà nó luôn theo dõi từ xa. Nhưng rồi nó lại trưng ra cái vẻ mặt vô cảm. Sunny cho ngồi vào trong.

Hất quay xuống nhìn thấy nó thì đột ngột quay lên ôm tim

- ” Người đâu đẹp zữ trời. Mà sao tim mình đập nhanh thế này? Ko sao đâu. Mình ko bị bệnh tim đâu”_hất lăm lăm vừa ôm tim vừa lắc đầu

- Ê Paul, mày bệnh hả?_Kevil nhìn hất

- Ờ hen, thằng này hôm nay ngộ ghê, lên cơn hả?_Peter gật gù

- Ủa, sáng cho uống thuốc rồi mà_Jessica suy nghĩ

- Haiz, khổ thân thằng bé_John thông cảm

Sunny chỉ lắc đầu tỏ vẻ thương tiếc. Rain quay lại phán một câu:

- Đưa vào trại tâm thần nhanh còn kịp.

Rồi cả lũ lăn ra cười với nhau. Hất tức giận lườm mấy anh chị nhà ta rồi vùng vằng bỏ ra ngoài. Tiếng cười càng thêm rộn ràng.

3 phút sau hất quay trở lại lớp, trên tay là một que kem và cái bản mặt bí xị làm cả lớp được cười no cả bụng. Hất quay mặt vào tường ăn kem tự kỉ xong thì úp mặt xuống bàn ngủ luôn.

Và rồi cả lớp lại nhao nhao lên giới thiệu với nó và Rain.

End 4

Vẫn yêu cầu cũ. Mong để lại danh tính. Và em cũng tự giới thiệu luôn. Em họ Lê tên Tuyết. Cả nhà cứ gọi em là Tuyết Lê.

8. Chương 5

Căn nhà kính

Vài tuần sau khi nó và Rain đến trường thì luôn luôn đi cùng nhóm của Sunny.

Vào một ngày đẹp trời, cả lũ cùng kéo xuống căn tin. Rồi có một con nhỏ chỉ vào nó và Rain nói

- Hừ. Chỉ biết ăn bám hotboy. Đúng là hồ li tinh.

Và sau giọng nói thánh thót đó. Cả bọn quay lại nhìn nhỏ đó rồi tiến về nhỏ đó

- Xinh lắm, nhưng ko đủ tiêu chuẩn của anh_John nâng mặt nhỏ lên

- Rất tốt, biết lôi kéo sự chú ý về mình đấy. Nhưng quá đà_Jessica cười

- Sủa cũng phải đúng lúc đúng chỗ. Phải nể mặt chủ nhà_Sunny mỉa

- Đây mấy người kia, đây là chuyện của tôi và Linh. Im lặng đi_Rain gắt

Rain từ từ tiến từng bước về chỗ nhỏ đó. Rain tiến thì nhỏ lùi, khi ko còn đường lùi thì nhỏ ta liều chết xông vào đánh Rain.

..Chát.. Trên má nhỏ in lằn 5 vết ngón tay của Rain

- Loại võ mèo cào mà dám lên mặt à? Xem nào, thì ra là tiểu thư Hoa Hoa của tổng giám đốc Chu. Thảo nào lên mặt thế_Rain suýt soa

- Mà dám đánh tao. Gđ mày sẽ ko yên đâu_nhỏ gào lên

- Ê Paul, nhỏ dọa gia đình đệ kia_Rain quay sang hấn

- Thách_hấn nói làm nhỏ ta tái mặt

- Mày chờ đấy. Tao sẽ trả thù_nhỏ nói rồi bỏ đi

- Eo, cả tấn phần, bắn cả tay_Rain nhăn mặt

- Ăn uống gì nữa đây. Ám quá_Kevil chán nản.

Cả lũ bỏ tiết ra căn nhà kính (ai nhớ căn nhà này ko ạ?). Rain lon ton chạy tới chạy lui vì lạ. Hấn nhìn nó thấy nó bình thản thì nói

- Bạn là người đầu tiên bình thản khi bước vào căn nhà này đó.

Nó chỉ cười nhẹ

hồi tưởng

- Mẹ ơi đây là đâu vậy nhìn đẹp quá_cô bé tầm 4 tuổi chạy xung quanh

- Đây là nơi bí mật của trường Diamond đó con gái. Ở đây rất thoải mái, rất đẹp đúng ko con_Sara trả lời con gái

- Lần sau đưa chị An (Sunny) tới nữa mẹ nhé_nó cười tươi như hoa

- Con đấy, suốt ngày chỉ lo cho chị thôi. Chị con được ba đưa đến đây cả chục lần rồi. Từ giờ mẹ sẽ dạy con học võ ở đây, vào sáng thứ năm và chiều thứ 7 thôi nhé. Và đây là bí mật giữa 2 mẹ con ta, con có giữ bí mật được ko?_Sara dịu dàng

- Vâng thưa mẹ xinh đẹp_nó tỉnh ngịch đáp lại

kết thúc hồi tưởng

- Linh, Linh. LINHHHHHHH_Rain hét lên vào tai nó

Nó giật mình định kêu lên may mà Rain chen luôn vào

- Mắc bệnh mộng du à? Tao gọi mày bao lâu rồi?_Rain tức giận hét lên

- " vâng xin lỗi chị. Em biết lỗi rồi"_nó đưa tờ giấy trước mặt Rain

- Thôi vậy. Em còn trẻ người non dạ nên chị ko thêm chấp_Rain xoa đầu nó bị nó đánh vào tay.

- Chị Rain, sao vào đây học?_hắn nhìn Rain

- Pama bắt vào. May năn nỉ được Linh_Rain xụ mặt

- Năn nỉ á?_Peter

- Ồ. Lúc đầu nó còn chả thèm vào cơ.năn nỉ gãy lưng mới chịu_Rain thở dài_Rain là con gái chủ tịch Star mà_Rain nói rồi vội bịt miệng lại

- Sao vậy?_Jessica

- May mà nó ko nói gì. Thực ra Linh ghét để người khác biết gia thế lắm. Sợ sẽ nguy hại đến công ty_Rain

- Nguy hại gì được?_Peter

- Linh ko biết võ mà bị bắt cóc thì có nguy hiểm ko?_Sunny cốc đầu Peter

- Em là em gái anh đấy nhá_Peter mắng

- Ai chả biết. Ko quan tâm?_Sunny thản nhiên đáp lại.

Rồi tất cả ngồi đấy nói chuyện vui vẻ đến chuông ra về mới giải tán.

End 5

9. Chương 6

(p1) Thế giới ngầm

9h tối, Bà Bích vẫn chưa về. Có lẽ tối bà sẽ ở lại công ty. Nó ăn ko đủ một bát cơm đã đi lên phòng. Căn phòng của nó chỉ có 2 màu, tường trắng và tất cả đồ dùng màu đen. Một thiếu nữ 16 tuổi mà quần áo chỉ có trắng và đen, ko có nổi 1 chiếc váy. Luôn ôm cái laptop, mà ko fải chơi game mà đọc tin tức thời sự. Nó ko bao giờ đọc những tiểu thuyết tình yêu mà luôn đọc sách về kinh tế, pháp luật, y tế, chính trị,...

Nó đứng trước tủ đồ, chọn lấy chiếc áo cánh dơi trắng, và một chiếc quần đùi trắng nốt. Đôi giày 7cm hở mũi bằng pha lê.

Nhìn vào tường chừng nó đi chơi dạo phố đêm, nhưng ko ai biết rằng, địa điểm nó đến lại là bar SL. Đây là quán bar lớn nhất trong vào 3 năm nay tại thế giới ngầm, và thuộc quyền sở hữu của nó. Bang Vam của Sunny cũng lấy nơi này là nơi tập hợp của anh em.

Nó bước vào bar, tất cả đều cúi chào, vì nó là chủ và ai cũng tôn trọng nó. Nó mang 1 chiếc mặt nạ đen. Trên tay phải nó có dòng chữ Hell Angel được cách điệu.

Nó ngồi tại 1 cái bàn trắng dành riêng cho nó. Bất chợt có một đi đến chỗ nó nói lớn

- Cô em xinh đẹp, bao tiền một đêm thế?_tên đó đang say và hắn đã chạm vào tay nó.

Mọi người trong quán đang nín thở. Ai mà chẳng biết độ tàn nhẫn của cô nàng chủ quán này.

Nó vật tên đó xuống đất, dùng kim châm đâm thẳng vào gân tay và gân chân làm tên đó hét lên ầm ĩ. Nó nhét cái khăn vào miệng tên đó rồi chém từng nhát trên người tên đó, hắn phải gọi là sống dở chết dở. Muốn

sống ko được mà chết ko xong. Máu tên đó chảy lênh láng trên sàn, mùi hôi tanh bốc lên. Cuối cùng nó cho tên đó ăn kẹo đồng mà chết ngay tại chỗ. Vài người trong quán vẫn còn hơi hoảng sợ nhưng có lẽ quá quen với cảnh này.

Bảo vệ vừa đưa tên xấu số đó ra thì đám Sunny tới, chột nhận ra thằng vừa chết thuộc bang mình. Sunny hét ầm lên

- Kẻ nào dám động vào Vam

Cả quán bar lặng thinh. Ko ai dám nói một tiếng. Nó bước tới trước mặt Sunny

- Là tôi giết_nó lạnh tanh nói

- Hell Angel, là cô sao?_Sunny giật mình

- Đúng, nhưng nên nhớ một điều, tôi ko giết người vô cớ_nó đi thẳng lên sân khấu rồi nói_Tiếp tục đi.

Sunny thở dài. Ai trong cái thế giới đêm này ko biết Hell Angel là một kẻ máu lạnh tàn nhẫn cơ chứ. Nhưng cô nàng đó chưa bao giờ giết người vô cớ cả. Nhiều bang nhóm muốn mời cô nhưng cô thẳng thừng từ chối. Kể cả Vam cũng vậy, nhưng cô chỉ cho phép Vam hoạt động nơi đây chứ ko có gia nhập. Chỗ đứng của Hell Angel có thể nói ngang hàng với Vam. Dù đơn thân chiến đấu nhưng ko hề tầm thường.

10. Chương 6.2

(p2)

-Thằng Bin sao chết thế bang chủ_hắn bước đến bên Sunny

- Bị Hell Angel giết, chắc uống say động chạm vào cô nàng rồi_Sunny thở dài

- Haizz, dạn đi dạn lại bao nhiêu lần rồi_John ngán ngẩm

- Thôi hôm nay đông đủ bang chủ bang phó ra mắt 1 thể đi, ko lại lảm chuyện vs Rain_Jessica

- Ờ, lên đi_Rain bon chen.

Rồi tất cả cùng lên sân khấu, Sunny ra hiệu ngừng lại ko khí sôi nổi. Sunny cùng bọn hắn bước lên sân khấu, Sunny nói

- Tôi, với tư cách bang chủ Vampire, ngày hôm nay tôi xin giới thiệu với anh em 6 vị bang phó của bang. Ai ko đồng ý có thể thách đấu.

Sunny vừa nói xong thì anh em ở dưới nhiệt liệt vỗ tay, vì họ tin tưởng vị bang chủ trẻ tuổi này. Họ trung thành và đặt trọn niềm tin nơi con người này.

- Mọi người cứ gọi tôi là Paul_hắn khoác trên người chiếc áo phong đen, quần rách và đôi giày thể thao, mái tóc vàng lạnh tử.

- Gọi tôi là Peter_Peter mặc chiếc áo sơmi trắng mở 3 cúc trên, quần bò mài, đôi giày thể thao, mái tóc đen trông rất chững trạc nhưng ko kém phần sexy.

- Tôi là Jessica_Jessica mặc bộ váy đỏ bó sát người lộ đường cong cực chuẩn

- John_John lạnh lùng, anh mặc chiếc áo phong trắng, quần bò, giày da, mái tóc nâu vuốt keo trông vừa lạnh lùng vừa thu hút

- Kevil_Kevil nở nụ cười tươi hơn hoa. Khoác trên người là áo phong xám, quần ngố xám, giày thể thao, mái tóc đỏ trông rất năng động

- Còn tôi là Rain, mong được giúp đỡ nhiều_Rain nở nụ cười ác quỷ. Cô nàng mặc từ đầu đến chân đen trừ mái tóc màu xanh rêu trông rất cá tính.

Xong phần giới thiệu, tất cả cùng bước đến bàn gần bàn nó (bàn nó độc quyền, sau này mới dám đến)

- Hell Angel, nghe danh đã lâu, mong được giúp đỡ_Jessica cười

- Bang phó quá khen_nó nhạt giọng
- Cô có thể cho tôi biết lí do cô cho chúng tôi tụ họp tại nơi đây ko?_hắn
- Tôi cần một người chống lưng cho quán bar này ko súp đổ thôi_nó lạnh giọng.

Nó ko nói gì nữa mà chỉ Rain một lúc nghĩ thầm: “cô bạn thân yêu của tôi ơi, bang phó Vam ko đơn giản đâu mà bạn có thể lên tận đó. Rất giỏi. Rất giỏi”

Rain nhìn nó: ” Hell Angel, sao cô nhìn giống Linh Linh của tôi vậy? Từ ánh mắt đến biểu cảm. Nhưng đáng tiếc, cô bạn của tôi ko nói được và ko biết võ, và cũng ko quyến rũ như cô”.

1h đêm, cuối cùng thì hội nó cũng trở về và để tiếp tục cho 1 ngày mới.

End 6

Từ giờ mình sẽ gọi như sau

- Jessica__ Jess
- Sunny__ Sun
- Kevil__ Kev

còn cách nhân vật khác vẫn như bình thường.

11. Chương 7

Đau

26 tháng 9, một ngày mùa thu đẹp trời. Sáng ra lớp 10A đã tổ chức sinh nhật sớm cho Sunny. Nhưng trên khuôn mặt cô vẫn có cái gì đó buồn phiền. Ko chỉ Sunny, mà Rain, John, Peter, Kevil, Jessica và cả hắn đều buồn phiền một điều gì đó.

Khi lớp học đã tan hết, tất cả kéo nhau xuống căn nhà kính.

- Tại sao lại là ngày này cơ chứ. Đã 2 năm liên tiếp rồi_Sun thở dài
- Đừng lo lắng, ba em rất giỏi, ko phải sao?_Kev vỗ vai Sun

Nó nghe thấy ba liền viết ” có chuyện gì vậy?” rồi đưa cho từng người nhưng ko ai trả lời nó. Cơn giận lên đến đỉnh điểm, nó đập vào bàn mạnh một cái làm ai cũng giật mình.

Rain biết nó đang giận nhưng ko hiểu lý do tại sao

- “Thực ra là có việc gì?”_nó đặt tờ giấy xuống bàn
- Đâu, đâu có việc gì đâu_Rain hơi sợ
- “Thực ra là có việc gì khiến mọi người lo lắng?”_tờ giấy thứ 2
- Ko cần bạn phải quan tâm_Sun lạnh giọng.
- ..Chát.._nó tát Sunny, tất cả ko dám tin vào mắt mình. Nó cười lạnh, nhìn tất cả mọi người
- “Được, nếu các người ko coi tôi là bạn thì thôi, tôi đây ko dám làm phiền bang phó bang chủ Vam nữa”_đặt tờ giấy lại nó bỏ đi luôn

Rain tròn mắt nhìn vào tờ giấy

- Linh biết thân phận của chúng ta sao?_Rain ngồi bệt xuống sàn, nước mắt lăn dài trên khuôn mặt.

Rồi tất cả đều shock. Sunny ôm một bên má nước mắt lăn dài.

“Sao giống em tới vậy hả Ân, chị làm sai gì sao? Kiều Ân, em đang ở đâu? Chị nhớ em lắm, tại sao lại giống em tới vậy? Tại sao? Tại sao”

hồi tưởng

- Ân ơi, ra cách đồng chơi đi_cô bé mặc váy vàng đang vẫy một cô bé khác mặt lạnh lùng mặc một bộ quần áo đen.

- Sunny, Ice, các con chạy chậm thôi_Sara cười hiền nhắc nhở.

Sunny bị vấp ngã, máu chảy ra nhưng cô bé ko khóc mà cố dấu đi.

Thấy chị bị ngã, nó liền chạy tới, thấy khuôn mặt nhăn vì đau nhưng vẫn cố cười. Nó tức giận tát Sunny rồi bỏ về.

Sara cũng hơi giật mình khi thấy nó tát Sunny. Nhưng đến gần Sunny thì thấy mùi máu tanh đã bốc lên. Sara đã hiểu ngay ra lí do. Băng bó vết thương cho Sunny xong liền đưa cô bé về nhà.

kết thúc hồi tưởng

Về phần nó, nó chạy thật nhanh ra khỏi trường đến gần một cái hồ gần đó. Nó khóc, tại sao chị nó ko bao giờ biết tự lo lắng cho bản thân mà cố gắng mạnh mẽ thế? Cũng như năm đó, đánh Sunny nó đau lòng lắm chứ. Thà đau thì cứ khóc, sao lại bắt chước nó mà cố gắng chịu đựng chứ. Còn hôm nay, nó lo lắng cho ba nó nhưng Sunny lại một lần nữa giấu diếm trong lòng. Nó biết, dù bây giờ nó ko là gì để được biết nên Sunny ko nói cũng được. Nhưng nó ko chịu nổi, cái tính ương bướng của nó tại sao Sunny lại học theo cơ chứ. Và nó khóc. Nó cứ khóc mãi.

Sunny và Rain cũng vậy. Rain cũng từng bị nó đánh khi bị thương mà ko nói cho nó làm nó lo lắng, nó đã bỏ rơi Rain suốt 1 tháng trời.

2 nàng cứ khóc, khóc vì nó, nhưng đâu ai biết rằng nó cũng đau lắm chứ. Một người là người chị nó yêu thương nhất, một người là bạn thân nhất của nó, nó ko đau sao được? Tìm nó ko phải bằng đá, tìm nó chỉ là hạt pha lê mỏng manh dễ vỡ mà thôi.

Sáng hôm sau nó ko đi học, Rain cũng ít nói hẳn. Bọn hần cũng hơi hụt hẫng và thấy có lỗi với nó. Nhưng trận chiến này, nó là người mỏng manh và yếu đuối, bọn hần ko dám nói ra. Thà để nó ghét bỏ, còn hơn để nó lo lắng. Bọn hần cũng coi nó là người bạn tốt mà, cô bạn luôn luôn lắng nghe tâm sự của từng người. Cô bạn luôn an ủi, luôn lắng nghe và luôn thấu hiểu. Dù quen nhau hơn 1 tháng thôi nhưng còn hơn người thân. Nhưng xin lỗi Linh, ko biết sau trận chiến này sống chết sẽ ra sao. Nhưng tất cả đều hạnh phúc khi có một người bạn như nó.

"Xin lỗi bạn tốt của tôi, tôi sẽ luôn cầu chúc cho bạn những điều tốt đẹp nhất dù sống hay chết. Bạn từng nói sinh nhật bạn vào 27/9 nhỉ? Nhưng ngày hôm nay thực sự mình ko biết sẽ thế nào. Nhưng chúc bạn sinh nhật vui và hạnh phúc nhé. Đừng nhớ về tôi. Tôi ko xứng đáng để bạn nhớ đến, nhưng xin bạn hãy vì tôi mà sống mạnh khỏe. Sau trận chiến này nếu tôi còn sống sót, mong bạn và tôi sẽ mãi mãi là những người bạn của nhau.

BFF

Rain"_Rain viết rồi để trong ngăn bàn của nó.

Học được một tiết thì tất cả bỏ về trước sự ngạc nhiên của cả lớp.

Còn nó, nó đang ở căn nhà kính, nó cười, một nụ cười của quỷ

- Ngày này lại đến rồi, 16 năm, ko lần nào được yên ổn_nó nói với bản thân rồi im lặng.

End 7

12. Chương 8

Trận chiến ngày sinh nhật

Đúng 7h tối, tất cả đã tập trung đông đủ trừ nó, ngày hôm nay, kể cả pama của tất cả hội nó đều đến.

Tất cả đang tập chung tại một căn phòng lớn

- Tại sao 5 bang còn lại liên minh đánh Vam_Vick
- Con ko rõ cha ả_Sun
- Hôm nay là trận đánh lớn đây_Sara thầm nhủ.

Đúng 8h, Vam có 2000 anh em đã đông đủ, và hơn 7000 người của tất cả các bang phái dù lớn dù nhỏ đều có mặt.

Và ko cần chọn địa điểm, tất cả đều đánh tại bar SI của nó.

Trận đấu đã kéo dài hơn 1 tiếng đồng hồ, 2000 đấu với 7000 nhưng cũng ko hề thua kém, định đông ta ít cũng là giảm ko ít sức lực. Tất cả bọn hấn cùng pama đều xông vào trận chiến này.

Vick đang đánh thì bị dụ đến nơi khác, ko rõ địa điểm, chỉ biết đây là một đồng cỏ. Ánh trăng cũng ko hề giúp đỡ Vick.

..Đoàng.._một tiếng súng ko biết từ đâu bay thẳng vào chân Vick. Vick cảnh giác cao độ.

..Đoàng.._một tiếng súng khác đằng sau vang lên và trúng gần tim.

2 viên đạn này vừa vào những chỗ dễ mất máu, ko những thế, 2 viên đạn này có thuốc độc. Vick chao đảo rồi ngã xuống, nghe tiếng bước chân hình như có khoảng 10 người đang đến gần.

..Vút, vút.._tiếng roi vang lên, 10 tên định giết Vick bất ngờ đã xuống. Nó chạy đến, đưa vào miệng Vick một viên thuốc.

- Xin lỗi ba, con ko thể nhận ba bây giờ_nó đỡ ba nó đứng dậy đi về phía quán bar.

Bây giờ quân số của Vam đã giảm đi một nửa, phe kia cũng còn tầm 3000 người.

- Tất cả dừng tay lại cho tôi_nó hét lên và cũng ko quên gửi băng vào đó
- Hell Angel_tất cả đồng thanh
- Ko phải bây giờ mới có 9h sao_A.
- Bình thường 11h mới đến mà_B.
- Im lặng_nó gần từng chữ mà lạnh thấu xương.

Sara để ý Vick đang bị thương liền tối đưa đi viện, trước khi đi ko quên để lại một câu

- Cảm ơn con, con gái của mẹ_Sara nói làm nó hơi giật mình nhưng lập tức trở lại ban đầu
- Các người biết đây là địa phận của ai ko?_nó lạnh giọng
- Của Vam_một kẻ lên tiếng
- No, no, no, là của Hell Angel chứ ko phải của Vam_Sun lắc đầu.

Hoảng hốt, run sợ, tất cả đều nhìn sang nó.

- Về nói vs bang chủ các người, mỗi bang phải nộp 1 trăm triệu để sửa lại bar. Nếu ko thì cả gia đình chịu tội_nó nhếch môi_và nếu trong vòng 10s mà ko giải tán thì tôi sẽ là người cho các người xuống đằm đạo với Diêm Vương. F7.

Bọn họ nghe xong thì vội bỏ đi, nhưng nghe thấy F7 thì khựng lại. Ai mà chẳng biết F7 là 7 người mà được đi theo Hell Angel. Họ luôn ẩn mình nhưng toàn là những sát thủ giỏi nhất thế giới.

- Dạ thưa đại tỷ_7 con người cùng đồng thanh lên tiếng.

Shock, 7 người này, ko phải bang chủ bang phó của các bang phái này sao?

- Từ giờ theo chị, ko phải ẩn mình nữa_nó nói giọng nhẹ hơn.
- Vâng thưa chị_7 người đồng thanh

—·—·—·—·—

F7:

1. Đặng Quang Tùng: 16 tuổi. Bang phó Night. Người đứng đầu trong F7. Bd: Chen
 2. Bùi Thùy Dương: 16. Bang chủ Rose. Bd: Anna
 3. Vũ Hải Hà: 16. Bang phó Thiên Long. Bd: Jack
 4. Nguyễn Lý Kim Thư: 15. Bang phó Rose. Bd: Mika
 5. Nông Hoàng Long: 15. Bang chủ Hắc Long. Bd: Kris
 6. Hoàng Yến Nhi: 15. Bang phó Hắc Long. Bd: Min
 7. Dương Minh Đức: 15. Bang phó Thiên Long. Bd: Shin
- 7 con người, 7 tính cách nhưng rất đoàn kết. Làm việc ko sai sót. Luôn được nó giúp đỡ và dạy võ cho.

Trận chiến kết thúc, nhưng nó vẫn suy nghĩ mãi về lời của mẹ nó. Nó đang suy nghĩ thì cả bang Vam cúi đầu trước nó

- Làm gì vậy_nó lạnh lùng lên tiếng
- Cảm ơn đã giúp đỡ_Sun
- Người các người cần cảm ơn là Trúc Linh, ko cần cảm ơn tôi_nó đáp lại
- Linh Linh?_Rain
- Phải, con bé là em gái kết nghĩa của tôi và con bé đã báo cho tôi. Nếu ko 11h tôi mới đến_nó nói nhiều hơn hẳn bình thường.
- Chúng tôi đã hiểu, nhưng cũng phải cảm ơn cô đã giúp đỡ_hắn lên tiếng
- Tôi chỉ muốn giúp đỡ em gái tôi thôi. F7, mai mấy đứa vào học và bảo vệ Linh cho chị_nó giao mạng của chính nó cho F7.
- Ok chị yêu_Mika đại diện nói.
- Bây giờ giải tán_nó nói rồi bỏ đi

Sau đó tất cả cùng đi về, F7 đang sống cùng nhau tại ngôi nhà 3 tầng mà nó mua cho, thảnh thơi nó cũng ngủ đêm ở đây. 8 người thân thiết như anh chị em ruột. F7 biết rõ gia thế của nó vì trong 8 người đều có một lời cam kết: " ko bao giờ được giữ bí mật vs anh em".

End 8

Cháp này hơi lủng củng, mong cả nhà thứ lỗi.

13. Chương 9

Xin lỗi

Sáng ngày hôm sau F7 đã có mặt đông đủ tại cửa lớp 10A. Với trình độ nhảy cóc siêu hạng và nghe lời đại tỷ yêu quý nên 4 bé kia được lên thẳng lớp 10 học.

Nó có mặt trên lớp từ sớm, đeo tai nghe rồi nhìn ra cửa sổ ngắm cảnh bờ F7 luôn làm chúng nó dở khóc dở cười.

- Chị ấy bơ em kìa_Min giật giật áo Chen
- Ấy em bình tĩnh, hồng áo anh giờ, vấn đề này anh ko giải quyết được, em thông cảm_Chen cố kéo vạt áo ra khỏi tay Min

- Chị Anna_Mìn nhìn Anna

- Chị chịu_Anna nhún vai

- Chị đừng bơ em thế chứ_Min kéo tay nó

- Cái tính trẻ con của mi mà bị đám anh em biết được thì ko có hổ mà chui xuống đâu_Mika ngán ngẩm nhìn Min

- Chị ơi_Min vẫn duy trì công cuộc kéo tay nó.

Nó cốc vào đầu Min rồi lừ mắt làm con bé im luôn, chẳng hé răng nửa lời. Nó gật đầu hài lòng rồi lại nhìn ra cửa sổ. (pi ết: F7 biết rõ thân thể của nó đó).

Vài phút sau, thì bọn hần cũng vào, Rain thấy nó thì xin lỗi

- Linh à, tha lỗi ỉnh nha, từ nay mình hứa ko giấu bạn chuyện gì đâu_Rain nói mà ko biết nó đeo tai nghe.

- Bọn tôi cũng là người có lỗi. Rất xin lỗi và cảm ơn cô_hần lên tiếng.

F7 ở bên cạnh cứ khúc khích cười. Đột nhiên nó đứng dậy đi thẳng làm mọi người tưởng nó giận nên bỏ đi thực ra là nó ko để ý bọn hần và đi xuống thẳng căn tin vì đói.

- Cô ấy giận thật rồi_Jess nhìn theo bóng nó

- Ê F7, có cách nào giúp Linh nguôi giận ko?_Peter bất ngờ hỏi F7.

- Cách thì có nhưng ko có hứng nói ra_Kris cười nửa miệng

- Năn nỉ đấy, nói đi, pờ lít sì_Rain

- Chị ơi vs đại.. à nhầm, Linh tỷ bao nhiêu năm mà ko biết à?_Shin định nói đại tỷ mà đột ngột thay đổi cách nói

- Biết được đã tốt_Rain chán nản

- Em hỏi thật, thế chị biết những gì về chị Linh_Min

- Linh hả? Biết đánh ghita, violong, piano, trống, Dj, biết thiết kế, biết nấu ăn, biết vẽ, nói chung là đủ thứ_Rain trả lời một mạch

- Vậy Rain biết chị Linh thích gì ko?_Chen

- Thích nấu ăn, thích xem phim ma, thích đọc sách, thích màu đen trắng, thích ngắm cảnh đẹp, thích nghe nhạc. A, biết rồi, đưa Linh đi ngắm cảnh đi_Rain liệt kê rồi hét toáng lên.

- Được đấy, xin nghỉ một tuần bắt đầu từ ngày mai luôn_Sun.

Ngày hôm sau, bất ngờ nó bị F7 kéo lên một chiếc máy bay riêng, nhưng nó mặc kệ vẫn vô cảm như thường.

Ngày đầu tiên, bọn hần đưa nó đến Hà Lan ngắm vườn hoa tu-lip đẹp mê ly.

Ngày thứ 2, nó được dẫn đến Đường hầm tình yêu của Ukraine.

Ngày thứ 3, địa điểm đến của bọn nó là công viên Hitachi ở Nhật Bản.

Ngày thứ 4, vẫn trên xứ sở Hoa anh đào, bọn nó cùng nhau đến Đường hầm hoa Tử Đằng tại thành phố Kitakyushu.

Ngày thứ 5, nơi bọn nó đến là Anh Quốc, nơi có những cánh đồng hoa Oải Hương.

Ngày thứ 6, bọn nó đến hang động băng Mendenhall ở thung lũng Mendenhall, Alaska, nước Mỹ.

Ngày thứ 7, bọn nó trở về nhà. Nó vui lắm, chỉ là một nụ cười nhẹ thôi nhưng thực sự nó rất vui.

- Linh à, bạn tha lỗi cho bọn mình nha_Jess lay tay nó.

Nó nhìn F7 ko hiểu chuyện gì đang diễn ra.

- Hôm sinh nhật chị đó_Jack nói thầm vào tai nó.

Nó hiểu ra nhìn tất cả, gật đầu. Tất cả sung sướng ôm nhau, và hân ôm nó, từng cặp như sau ạ: Sunny-John, Peter- Jessica, Kevil- Rain.

Nó hơi giật mình rồi nhìn sang F7 đang cười.

Thấy nó lườm Anna e hèm vài tiếng

- E hèm, ở đây có trẻ con, nếu anh chị muốn thể hiện tình cảm xin đi chỗ khác cho_Anna nói xong rồi F7 lại cười như điên.

Tất cả nghe tiếng Anna thì vội bỏ ra, ai nấy mặt đỏ bừng, chỉ còn nghe tiếng cười của F7.

End 9

Em post mới roài nên ngày mai cả nhà đừng đòi nha.

Mà cả nhà cho em ít nx đi. Ít nhiều cũng được, cứ im hơi lặng tiếng thế này em buồn lắm, chỉ lo cả nhà ko thích truyện nên bỏ em roài. Chúc cả nhà đọc truyện vui vẻ nha!

14. Chương 10

Sunny, I Love U

(này nói riêng về 1 cặp nhé)

Vài ngày sau khi trở về, đột nhiên John lăn ra ốm, bác sĩ nói cậu bị cảm lạnh nhưng cố gắng chịu đựng nên bệnh tình khá nghiêm trọng.

quá khứ

Tại hang động Mendenhall ở Mỹ.

- Oái, đến đây à? Mình ko để ý nên mặc áo hơi mỏng, lạnh quá_Sun run lên. Mặt mũi đỏ lên vì lạnh trông cực đáng yêu.

- Sunny phải cẩn thận chứ, mặc tạm áo khoác của mình đi_John quan tâm.

- Ko được, vậy John sẽ lạnh_Sun từ chối

- Đã nói là ko sao đâu, mình khỏe như voi luôn nè_John

- Cảm ơn John nhé!_Sun hồn nhiên rồi hôn lên má John

- Ko...ko có gì_John đỏ mặt lấp bắp.

- John đỏ mặt lên hết rồi kìa, lạnh lắm đúng ko?_Sun nói rồi áp tay lên má John, rồi ôm trầm lấy John, cười tươi nói_Đỡ lạnh hơn rồi chứ.

Sunny cứ hồn nhiên mà ko biết những hành động tưởng chừng vô hại đó đã lỡ đồn tim chàng trai trẻ này.

- Chị Sunny, sao chị ôm anh John thế?_Min hỏi đều

- John cho chị mượn áo nhưng cậu ấy bị lạnh_Sunny hồn nhiên trả lời.

12 người (trừ nó đang ngắm cảnh) nhìn nhau cười nham hiểm

kết thúc hồi tưởng

Mẹ John đang ngồi bên cạnh chăm sóc cậu con trai, đột nhiên John hỏi

- Mẹ ơi, thích một người là như thế nào hả mẹ.

Giật mình trước câu hỏi của con trai, nhưng bà nhẹ nhàng đáp lại (pi ét: mẹ John là một bác sĩ tâm lý đó nha)

- Tại sao con hỏi thế?

- Có phải thích một người là luôn luôn nhớ tới cô ấy, khi cô ấy vui thì mình cũng vui, cô ấy buồn thì mình buồn, trong giấc mơ luôn có hình ảnh cô ấy, luôn sẵn sàng vì cô ấy làm mọi việc, luôn quan tâm cô ấy, lo lắng về cô ấy phải ko mẹ?_John nói một mạch

- Đó ko phải thích đâu con trai ạ, con yêu cô ấy mất rồi_mẹ John cười_Bây giờ có thể nói ẹ nghe cô gái xấu số đó ko?

- Cô ấy xinh lắm mẹ ạ, tài giỏi còn thông minh nữa_John cười

- Uk, tên cô ấy là gì?

- Hoàng Nguyễn Bảo An mẹ ạ

- Con gái chủ tịch tập đoàn Diamond hả

- Dạ vâng. Sao ko mẹ?

- Mẹ ủng hộ con, cố gắng lên con trai, mẹ tin con sẽ giành được trái tim của con bé_mẹ John nói xong đi ra khỏi phòng con trai.

Vài ngày sau khi khỏi ốm, John hẹn Sunny đến căn nhà kính của trường, và dặn ko được để hội kia bám theo. Nhưng cuối cùng nó biết và đi theo.

Sau một cuộc điều tra nho nhỏ, John biết Sunny rất thích nghe ghita và khi Sunny vừa đến đã đánh ngay bài Kiss the rain. Sunny dừng lại, một tay che miệng giữ chặt tiếng nấc, nước mắt tuôn ra. John luống cuống ko biết làm gì. Sunny chạy đến ôm chặt John

- Hoàng tử_Sun nói trong tiếng khóc.

John như bừng tỉnh, đã 8 năm rồi, tiếng gọi hoàng tử mới cất lên

- Tiểu An

- Hoàng tử, cuối cùng mình cũng tìm được cậu, mình đã tìm 8 năm trời rồi_Sunny khóc nức lên

- Mình xin lỗi, ỉnh một cơ hội chuộc lỗi nha, làm bạn gái mình nha_John quỳ xuống

Sunny ôm chặt John

- Mình nhớ cậu lắm hoàng tử à, cậu sẽ mãi mãi là của mình_Sunny chủ động hôn lên môi John.

Từ xa, nó mỉm cười

- Chúc chị hạnh phúc, chị gái của em_nó nói thầm trong lòng.

Một tin nhắn từ số lạ được gửi đến máy John: " Nếu cậu dám làm Sunny khóc, tôi sẽ ko tha thứ cho cậu."

- Tôi ko biết cậu là ai nhưng tôi dám chắc chắn sẽ làm Sunny hạnh phúc_John nhìn tin nhắn rồi tự nhủ.

End 10

15. Chương 11

Thân phận bại lộ

Couple đầu tiên đã xong, 2 người này từ khi công khai yêu nhau thì luôn như hình vs bóng, lãng mạn thôi rồi. Trong góc bạn tại căn tin có 3con rắn độc cũng khá xinh đẹp nhờ son phấn đang tức sôi máu

- Hoàng Nguyễn Bảo An, mày sẽ phải trả giá đắt khi động vào John của tao_1 ả rít lên
- Ko chỉ riêng con Sunny, con Rain kia tao cũng sẽ ko tha cho nó, dám đánh tao_1 ả khác cay nghiệt nhìn Rain ở phía xa
- Cả con cam kia nữa, nó sẽ là người phải chết đầu tiên_1 ả nữa lườm nó.

Nó cảm giác có ai đang hướng mắt về nó nên quay lại nhìn đúng bàn của 3 ả. 3 ả vội cúi mặt xuống, nó nở nụ cười nửa miệng, bão lớn sắp ập đến rồi.

—·—·—·—

3 ả

Mimi, Lili, Bibi. Vì chỉ xuất hiện trong này nên ko giới thiệu nhiều.

—·—·—·—

Tại một căn phòng vàng chanh, 3 ả đang đập phá đồ đạc như mây đứm mới trốn trại.

- Con cầm đó, em muốn xé xác nó_Bibi quát lên
- Nhưng nhìn vào mắt nó thật đáng sợ_Mimi
- Đừng lo, nó ko biết võ đâu_Lili cười đều
- Sao biết?_đồng thanh
- Có một lần thấy con Rain bảo thế_Lili
- Vậy được rồi, nó sẽ phải chết đầu tiên_Bibi cười nham hiểm

Sáng hôm sau, nó bị đánh thuốc mê khi vừa bước vào cửa lớp (pi ét: lúc nào nó cũng đến sớm nhất lớp nên lớp ko có người)

Nó phối hợp thực hiện vụ bắt cóc này, nó miễn nhiễm với mọi loại thuốc mê, nó vừa giả ngất vừa nhắn tin cho Rain. Nhưng nàng Rain khóa máy. Nó thầm nhủ, trong vòng một tiếng kiểu gì cũng có người đến cứu nên đành chịu tra tấn vậy.

Nó bị đưa đến một căn nhà hoang, cùng với sự xuất hiện của 3 ả rắn.

- Con cầm kia, mày có giỏi thì kêu cứu đi, sẽ chả có ai cứu mày đâu_Lili nói.

Nó tròn mắt nhìn ả nghĩ thầm:“Trời đất có người thông minh zữ, vừa nói mình cầm rồi lại bảo kêu cứu, IQ chắc đạt tới 3 chữ số:001”

Lili tưởng nó dám nhìn đều liền tát nó. Lấy roi quất vào người nó, nó vẫn bình thản như ko.

- Sao, kêu lên đi chứ?_Lili vênh lên
- Chị ơi, nó bị cầm làm sao kêu được_Bibi nhắc nhở

Nó ngược nhìn lên đồng hồ, đã một tiếng trôi qua rồi, trên người nó toàn máu là máu, bộ đồng phục tơi tả. Nó vòng chân xuống dưới ghế, gót giày nó chạm vào 2 tay đang bị trói đằng sau, và nó rút ra một con dao nhỏ giấu trong giày. Nó cắt đứt sợi dây, đứng dậy làm 3 ả giật mình. Nó gần từng tiếng trong băng

- Trò chơi kết thúc.

3 ả sợ hãi đứng ko vững, nó cầm con dao rạch mặt ả Lili vì ả đánh nó nhiều nhất. Rồi nó rút eo quanh eo đánh 3 ả trông còn thảm hại hơn nó.

- Thực ra mày là ai?_Mimi thều thào
- Tao à? Hell Angel_nó cười khẩy.

Quay lại bọn hấn, khi vừa đến lớp ko thấy nó đâu thì đi tìm khắp nơi, tìm gần một tiếng quanh trường mà ko thấy nó liền mở máy gọi cho nó. Ai ngờ vừa mở đã thấy tin nhắn cầu cứu của nó đã gần 1 tiếng đồng hồ. Cả lũ liêu tức tốc đến căn nhà hoang đó. Thấy nó bị đánh đến mức máu me đáng sợ. Định xông vào thì đứng lúc nó đứng lên và nghe toàn bộ mọi việc.

- Mấy người có thể vào trong rồi_nó gọi khi đã trói xong 3 ả.

Bọn hấn đẩy cửa vào, nó chỉ tay vào 3 ả nói vs F7

- Xử lí hội nó cho chị_nó lảo đảo vài bước thì khụy xuống.

- Đại tỉ ko sao chứ_Chen đỡ nó
- Chưa chết được, mất hơi nhiều máu_nó cười an ủi_mấy người có việc gì thì đến nhà tôi. Tôi sẽ trả lời_nó nhìn bọn hần.

Rồi F7 và nó bỏ đi.

- Sunny, em sao vậy?_John lay vai Sunny khi thấy cô bất động
- Linh, có giọng nói giống em gái em quá_Sunny nói
- Linh nói được, Linh là Hell Angel, tại sao lại dấu tôi cơ chứ_Rain cười mà nước mắt cứ chảy ra.
- Nếu muốn biết thì đến nhà cô ấy_hần nói rồi bỏ đi trước.

Rồi cả lũ kéo nhau sang nhà nó.

End 11

16. Chương 12

Đoàn tụ

Bọn hần tập trung tất cả ở nhà nó và F7. Cả bọn hơi bất ngờ về ngôi nhà này, bên ngoài là một màu tím nhưng vào trong nhà chỉ có một màu trắng và đồ vật chỉ có một màu đen. Ngôi nhà này 3 tầng, từ cổng vào thẳng đến nhà luôn nhưng cổng sau thì có một vườn hoa đầy đủ sắc màu, cùng một chiếc xích đu màu trắng dưới gốc cây xanh mướt.

Cả bọn ngồi trong nhà mà phải khâm phục F7, tại sao có thể sống trong căn nhà lạnh lẽo này?

- Anh chị thấy đáng sợ lắm đúng ko?_Min đưa nước cho từng người.
- Thật sự rất đáng sợ_Jess nhìn xung quanh mà rùng mình
- Lúc đầu bọn em cũng sợ nhưng bây giờ quen rồi_Mika cười.
- Đây là sở thích của chị Ân mà_Jack nhàn nhạt trả lời
- Chị Ân?_Sun hơi bất ngờ

Cả bọn chỉ cười.

Nó mặc một bộ váy trắng, đi đôi giày pha lê, mái tóc tết buộc lệch sang một bên.

- Chị cũng có váy hả?_Chen ngạc nhiên
- Coi thường chị hả cưng?_nó nhếch môi

Ai cũng đang ngạc nhiên ko nói lên lời, ngạc nhiên vì nhìn thấy nó.

Bất ngờ tiếng điện thoại của Sunny vang lên

- Vâng, con đây

- ...

- Dạ?_ngạc nhiên
- Cứ mời đến đây_nó bất ngờ lên tiếng
- Hả? Dạ đường xyz_nói xong Sunny cúp máy.

Vài phút sau, tiếng chuông cửa vang lên. Vừa mở cửa thì 1 con vật to lớn vỗ lấy nó làm nó ngã.

- Bạch hổ_Sunny ngạc nhiên.

Cùng lúc đó, các vị phụ huynh cùng nhau bước vào nhà

- Ba mẹ/các bác_đồng thanh

- Tiểu bạch càng lớn càng giỏi nha_nó đứng dậy xoa đầu bạch hổ.

- Con gái mẹ cũng càng lớn càng xinh_Sara cười

- Mẹ yêu của con cũng đẹp ra nè_nó ôm trằm lấy Sara

Shock, phải nói là cực sốc. Tất cả nhìn 2 mẹ con nhà này như sinh vật lạ.

Mấy vị phụ huynh bất ngờ ko kém. Im lặng, ko có một âm thanh nào.

- Mọi người ngồi đi_nó mời

- Là con thật sao Ice?_Vick ôm trằm lấy nó.

Bất ngờ tiếng trực thăng trên mái nhà, ông Bảo xuất hiện

- Ông ơi, ông phá mái nhà con rồi_nó nói rồi ôm ông

- Con quá đáng, cùng lắm ta đền là được chứ gì_ôm cũng ôm nó.

Cuối cùng cả gia đình nó đã đoàn tụ. Nó mở một bữa tiệc lớn mời mọi người.

- Con cho ta biết lí do được ko?_Sara bất ngờ hỏi

- Con biết 16 năm nay ko ngày nào yên ổn_nó đáp lại

- Sao con biết_Vick giật mình. Trong khi những người còn lại chưa hiểu gì.

- Năm con và Sunny mới sinh, ba bị một đám người chặn đường. Năm sinh nhật 1 tuổi, Diamond bị một công ty ma làm lỗ vốn tới 3 tỉ. Năm lên 2, Sunny suýt nữa tai nạn giao thông, Lên 3 tuổi, con bị bắt cóc. 4 tuổi, Vam bị đánh lén tới gần 1000 người thiệt mạng,....._nó kể ra từng năm vào đúng ngày sinh nhật nó.

- Con biết tất cả sao? Nhưng con còn bé mà_Sara hơi ngạc nhiên.

- Thực ra năm 7 tuổi chúng cháu đã được chị Ân cứu mạng rồi_Min cười

- Chúng cháu sống trong cô nhi viện, nhưng một lần bị đám người xấu bắt đi, chính chị Ân là người cứu giúp bọn cháu. Chị ấy đã dạy bọn cháu trưởng thành như ngày hôm nay_Jack.

- Và con biết kẻ chủ mưu là ai_nó nói làm mấy người đang cảm động quay lại nhìn nó_nhưng trận chiến này là của con.

10h đêm, tất cả cùng trở về.

- Nếu mọi người muốn sống ở đây cũng được. Hãy chuyển đến ngôi nhà màu xanh nhạt đối diện, đó cũng là nhà của con_nó nói

- Bọn ta ko đến được nhưng các con hãy chuyển đến đó sống_ông Bảo cười.

Rồi tất cả trở về nhà, cuộc chiến này sẽ còn dài, cơn bão này còn nhiều đông tố.

End 12

Từ giờ mình post tầm 2 1 ngày. Bắt đầu từ ngày mai nhé! Chúc cả nhà đọc truyện vui vẻ!

17. Chương 13

Anh ko thích em vì anh lỡ yêu em.

Từ ngày biết thân phận của nó, anh chị em nhà nó thân thiết hẳn. Tính ra Peter là anh lớn nhất, Jess lớn thứ 2, còn Kevil tiếp theo và 2 chị em nó là nhỏ nhất. Và có một bất ngờ nho nhỏ của Peter và Jess là 2 người này được pama có hôn ước từ bé đó.(2 người này ko có họ hàng gì đâu nha)

Tại nhà nó

- Trời đất ơi, hai cái con người này sến quá đi_Rain nhìn Sun và John bấu môi
- Đừng GATO với chị tui nghe, anh Kevil cũng tốt lắm đấy_nó cười đều
- Vớ..vớ vẩn_Rain đỏ mặt
- Vớ vẩn mà có người đỏ mặt_Jess đang khoác tay Peter cũng lên tiếng trêu chọc.
- 2 người sến cũng chẳng khác đâu_Kev cứu nguy cho Rain
- Ồ, với vk anh thì làm gì chả được, còn cậu muốn thì tới đi_Peter hôn vào má Jess trêu Kev.
- Cả Rain lẫn Kevil tức ko nói lên lời. Rain quay sang nó lườm
- Mi với Paul chắc cũng có gì nên mới trêu người khác_Rain
- Muốn nghĩ gì thì nghĩ_hắn nhàn nhạt đáp
- Rain ko nói nổi câu gì vùng vằng đứng dậy bỏ đi vào bếp.
- Thích thì tới đi cậu em của tôi_Peter vỗ vai Kevil
- Rain nó vừa đẹp vừa giỏi, mắt đừng trách_nó nhìn Kevil
- Mà y ko tử tế vs chị họ tao tao giết_hắn đe dọa
- Mấy người đang nói gì vậy?_Rain từ trong bếp chạy ra
- Ko có gì đâu_Sunny đáp lời Rain.

Và cả bọn cứ cười thầm làm Kevil nóng mặt. Rain thực ra đã nghe thấy hết nhưng đợi mà ko thấy câu trả lời của Kevil nên mới đi ra.

Đã cuối năm, mùa xuân đã đến gần, bọn nó được nghỉ 1 tháng nên quyết định sang Nhật Bản ngắm hoa anh đào.

Tại khách sạn Tokyo, bọn hắn đang chuẩn bị đi ngắm hoa. Nó khoác lên người áo len trắng dài thân, quần bò đen, đi đôi giày trắng cao 10cm (bây giờ chị ấy cao gần 1m9), mái tóc đen xõa. Rain mặc áo len trắng, chân váy sọc đỏ đen, đi đôi giày 7cm (Rain cao 1m75), mái tóc nhuộm đỏ buộc bồng. Sunny mặc váy liền thân màu xanh nhạt, khoác bên ngoài áo khoác trắng, đi đôi giày 7cm màu đen (Sun cao 1m72), mái tóc đã trở về màu đen nguyên thủy tết lệch sang một bên. Jessica mặc áo hồng, váy hồng, áo khoác ngoài cũng hồng, đôi giày 3cm cũng hồng luôn (Jess cao 1m77). Bọn hắn thì chung một kiểu: áo khoác da, quần tây, giày da luôn. (hắn cao 1m9, Kevil cao 1m87, Peter cao 1m88, John cao 1m85).

Cả bọn kéo nhau đi theo cặp, nó và hắn f.a giống nhau nên đành đi cùng nhau, chỉ còn Rain và Kevil

- Đi ngắm hoa anh đào chứ?_Kevil lên tiếng
- À, có chứ_Rain cười.

2 người đi đến một bên hồ, xung quanh có rất nhiều hoa anh đào nở. Dù nơi đây đẹp nhưng hơi lạnh nên ít người đến chỗ này. Và bất ngờ hắn và nó cũng đang ở đó.

Rain và Kevil ngồi xuống một ghế đá, hoa anh đào nở thật đẹp, và cả 2 cứ im lặng làm 2 người đằng sau muốn đập ột trận. Bất ngờ Rain lên tiếng

- Rain hỏi Kevil vài câu được ko?
- Ừm, Rain cứ hỏi.
- Nếu Rain nhờ Kevil một việc gì đó, Kevil có giúp ko?_Rain ngắm hoa
- Không_Kevil đáp làm Rain bất ngờ.
- Ừ, câu thứ 2, nếu một ngày Rain nói, Kevil có thể sống vì Rain thì Kevil có làm ko?_Rain mắt lúc này đã đỏ hoe
- Không_Kevil từ chối thẳng thừng.

- Được rồi, chỉ một câu nữa thôi, Rain sẽ ko làm phiền Kevil nữa_Rain lúc này đã khóc lăn dài trên khuôn mặt_Vậy Kevil có thích Rain ko?

- Không_Kevil đáp lại ngay

Tại chỗ nó

- Thằng này phải đập cho trận_hắn hùng hổ định xông lên

- Đứng im đấy_nó ra lệnh bằng giọng lạnh tanh làm hắn ko dám nhích nhích luôn.

Quay lại chỗ Rain, Rain khóc bỏ chạy nhưng bị Kevil giữ tay lại rồi ôm chặt Rain

- Rain nghe Kevil giải thích đã chứ_Kevil quay người Rain lại ôm vào lòng_thứ nhất, Kevil ko làm một việc cho Rain mà có thể làm hàng nghìn việc. Thứ 2, Kevil ko chỉ sống vì Rain mà còn có thể chết vì Rain nữa. Và cuối cùng, Kevil ko thích Rain vì Kevil yêu Rain mất rồi_Kev lay những giọt nước mắt trên mặt Rain

Rain bất ngờ về câu trả lời của Kevil. Kevil nhìn thẳng vào mắt Rain, quỳ xuống đưa nhắ lên

- Học xong em có đồng ý làm con dâu bố mẹ anh, mẹ của con anh, và làm vợ của anh ko?_Kevil cười

Rain khóc rồi ôm trầm lấy Kevil

- Em thực sự rất yêu anh, từ ngày anh cứu em khỏi dòng sông đó, em đã đợi ngày này sẽ đến, và nó đã thành hiện thực. Cảm ơn anh, tình yêu của em_Rain nói trong nước mắt.

2 người này ôm nhau mãi, một cơn gió thổi qua làm những cánh hoa anh đào rơi xuống, thiên nhiên chúc phúc cho đôi bạn trẻ này.

Hắn và nó mỉm cười rồi bỏ về khách sạn trước.

* End 13*

18. Chương 14

Chuẩn bị

Thấm thoát thời gian cũng vào hè, nơi tụ tập của bọn nó vẫn là bar SI, ko thì cả lũ lại kéo nhau sang nhà nó chơi, quậy phá nhà nó làm nó đánh ối đĩa một trận mới thôi.

Tại nhà nó

- Trời ơi nóng quá ck ơi_Jess than vãn

- Đang quạt mà_Peter cầm quạt phe phẩy cho Jess.

- Đi biển chơi đi_Sunny cười tươi như hoa

- Hay đấy_hắn gật đầu lia lịa

- Mai đi luôn nhe_Rain tán thành.

Rồi tất cả kéo nhau về chuẩn bị trong khi nó chưa hề lên tiếng. Nó ngán ngẩm nhìn đồng hồ bánh kẹo, dưa hấu, xoài, kem,...mà bọn hắn bày ra. F7 đứng cười khúc khích bị nó lườm cho phát rồi tự động im lặng đi dọn dẹp bãi chiến trường. Trong lòng đứa nào đứa nấy than thầm xui xẻo.

Sáng hôm sau, bọn nó lên máy bay xuống Brazil. Với màu biển xanh như ngọc, cùng nắng ấm ngập tràn. Địa điểm bọn nó đặt chân tới là Baía do Sancho tại Brazil, nơi đây phải gọi là thiên đường của thiên đường, khí hậu trong lành, làn nước xanh mát. Ko hổ danh là Kevil, luôn tìm những địa điểm hàng đầu thế giới.

4 nàng liền đi thay đồ. Vài phút sau, Sunny bước ra với bộ bikini xanh biển, Rain thì màu vàng chanh, Jessica thì màu hồng. Cả bãi biển như đang đổ dồn về 3 nàng, đáng người chuẩn ko cần chỉnh, làn da trắng ko tì vết. Phái nữ nhìn vào phải ghen tị. Nam giới thì 2 mắt trái tim liên tục.

Hắn hơi hụt hẫng khi ko thấy nó. Cứ nghĩ nó sẽ mặc bikini. Chán nản quay đầu lại thì thấy một chàng trai cũng khá đẹp trai (theo hắn nghĩ), đội mũ lưỡi trai, đeo kính râm nhưng vẫn có nét quyến rũ phái nữ. Anh chàng này mặc chiếc áo sơ mi dài tay đen, dáng người hơi nhỏ, quần dài tây đen.

- Ice đâu rồi? _John sau hồi ngắm Sun bắt đầu nhớ đến nó.

Mấy nàng ko nói gì mà chạy đến ôm cổ chàng trai đứng sau hắn. Làm mấy chàng nhà ta tức giận nồng nặc mùi giấm chua.

- Ai đây? _Kevil lộ rõ sự ghen tức lên mặt

- Bạn _Rain tỉnh bơ đáp

- Bạn mà ôm nhau thắm thiết thế? _John nghiêng rằng ken két

- Thì sao? _Sun ngây thơ hỏi lại

- Ck thì ko ôm đi ôm thằng khác _Peter gần từng chữ

Như đã hiểu ra, 3 nàng ôm bụng cười làm 3 chàng ngây ra ko hiểu gì

- Thằng khác? Ôi cười chết mất _Jess cười lẫn lộn

- Tôi...tôi ko nhịn cười nổi _Sunny cười đến chảy nước

- Lậy mấy hồn, Ice đấy ạ _Rain cố gắng nhịn cười nhưng ko nổi

- Ice? _đồng thanh ngạc nhiên.

Nó bỏ mũ bỏ kính ra làm tất cả người xung quanh hụt hẫng. Chàng trai đẹp rạng ngời mà ko chói lóa đó là một nàng tiên giáng trần.

- Ice nó có biệt tài giả trai như thần, em suýt say nắng nó khi nó giả trai đấy _Rain vỗ vai nó

- Mà công nhận Ice giả trai mà hơn rất nhiều người ở đây. Các cô nàng đều đang hụt hẫng mới siêu chứ _Sunny cười tươi.

Cả lũ cứ ngồi tán phét với nhau thì có một đám người đến

- Bang chủ bang phó toàn nam thanh nữ tú, tuổi trẻ tài cao, thật đáng khâm phục _tên cầm đầu gật gù _nhưng đáng tiếc số phận đến đây phải chấm dứt.

- Khá khen ày dám theo bọn tao tới đây _nó nhếch mép lên tiếng

- Mà biết tao là ai ko mà dám hỗn láo _tên cầm đầu nhìn nó

- Đừng hỏi tao mày là ai, mà hãy về hỏi mẹ mày _nó mỉa mai đáp lại làm bọn hắn cười như chưa bao giờ được cười

- Anh em đâu, đập chết hết bọn này cho tao _tên đó vừa dứt lời thì hơn 50 tên vũ khí đầy đủ.

- Ice sẽ ấy người biết, Hell Angel ko chỉ là vô danh _nó nháy mắt rồi rút roi quanh eo xông vào trận chiến 50 chọi 1.

Cả lũ vừa nghe nó nói thì ngồi thẳng đấy, lẩy bím bím ra ăn như đang xem kịch hay.

12'59s sau, 50 tên du côn kia nằm rạp xuống đất hết. Mà sau trận chiến này, nó vẫn nhớn nhoe như vừa giết kiến chứ ko fải giết người. Ko thấy nó biểu hiện là mệt mỏi gì cả.

- Nói với chủ nhân mày, tao, Hoàng Nguyễn Kiều Ân luôn sẵn sàng chiến đấu mọi lúc mọi nơi. Và bảo lão già ấy chuẩn bị mồ chôn mình đi, chết dưới bàn tay của tao là quá vinh dự rồi _nó nói làm tên kia vội vàng chạy đi.

Ngay sau đó, cả lũ liền trở về Việt Nam. Và nó, nó sẽ chuẩn bị kĩ lưỡng cho trận đấu cuối cùng này.

End 14

19. Chương 15

Gặp mặt

Cuối cùng năm học mới cũng, từ ngày đi Brazil về nó lại trở về bản tính lạnh lùng vô cảm như cũ. Nó lúc nào cũng suy tư nhiều hơn, hồn lên tận 9 tầng mây luôn.

Giờ vào tiết, một cô nàng cao tầm 1m65, bôi son chút phấn cả tấn trên mặt.

- Tôi là Chu Ngọc Thanh Thanh, con gái chủ tịch tập đoàn Chu Ngọc, ko cần chỉ bảo, lời tôi là lệnh tại cái lớp này, rõ chưa_ả ta vênh lên nhưng chẳng ai thèm để ý đến ả.

Nó nghe tên ả thì ngẩng đầu dậy ngay, hấn bên cạnh cũng ngẩng đầu lên. ả nhìn thấy hấn thì tròn mắt nhìn, nhìn chăm chăm làm hấn khó chịu. ả đi thẳng xuống chỗ hấn ông ọ một hồi quay sang nó quát

- Con nhỏ xấu xí kia, biến khỏi chỗ tao

Nó kệ lời ả nói, nó vẫn nhìn ả như người ngoài hành tinh, môi nó nhếch lên thành một đường cong hoàn hảo. ả ta tức quá, liền giơ tay tát nó. Nhưng gần tới mặt nó thì bị hấn giữ lại làm ả sững

- Anh à, bỏ tay em ra đi_ả nháy mắt đưa tình với hấn, nhưng hấn chỉ càng siết chặt tay ả làm ả đau tới phát khóc.

- Đừng đụng chạm tới bạn gái tôi_hấn hất tay ả ra một cách bạo lực.

Cả lớp vỗ tay rần rần, một phần vì sướng khi trừng trị được cái tính chảnh cún của ả, một phần lời nói của hấn gây ngạc nhiên trong lớp và tất nhiên là ủng hộ.

ả bị hất mạnh xuống đất ngồi khóc thút thít, cổ tay lần đỏ lên, cũng vì khóc mà phấn trôi làm mặt ả trở nên kinh khủng hơn, ả vội chạy ra khỏi lớp.

- Paul, mày xin phép tao chưa mà dám yêu em tao?_Kevil trêu

- Biến_hấn lườm rồi quay sang nó_muốn đuổi mấy con đĩa đôi đành dùng cách này, Ice thứ lỗi nhé!

- Ko sao đâu, với ả ta, đây mới chỉ là bắt đầu_nó nói ẩn ý và nụ cười của quỷ lại nở trên môi.

Cả lớp quay lại nhìn nó cười, nghĩ rằng nó sẽ trừng trị ả ta nên hồn. Nhưng mấy anh chị nhà ta biết, những lời nói đó ko hề đơn giản, ẩn sâu trong đó là cả một cuộc chiến đẫm máu.

—·—·—·—

Chu Ngọc Thanh Thanh: con gái Chu Minh Thành- kẻ đã gây hại cho gia đình nó trong suốt 16 năm qua. ả ta tính tình chảnh chọe, kiêu ngạo, luôn coi mình là nhất. Dung mạo thì tầm thường nhưng lúc nào cũng nghĩ mình xinh đẹp nhất thế gian.

—·—·—·—

Với ả ta đang tân trang lại sắc đẹp trong WC, ả rít lên cay độc

- Con nhỏ chết tiệt, mày dám cướp hoàng tử của tao, tao sẽ để mày sống ko bằng chết_ả ta nói xong cười như điên như dại làm người khác phải cách li hơn chục mét.

End 15

này ngắn, em mới mượn được máy để post cho cả nhà, mong cả nhà thứ lỗi

20. Chương 16

Trùng trị

Ngày hôm sau, gần tiết bọn nó với vào lớp, cả lớp nhìn thấy bọn nó thì vui vẻ đón chào, chỉ có ả ta nhìn nó bằng ánh mắt cay cú.

Nó vừa ngồi xuống, định để sách vở vào trong ngăn bàn, nhưng vừa cho tay vào đã dứt tay ra, bàn tay trái của nó đang chảy máu. Hắn giật mình vội cầm lấy tay nó, lấy trong cặp đồ y tế trị thương.

Cả lớp lo lắng đổ dồn về nó, bất chợt ả ta cười phá lên. Cả lớp liền quay lên ả như muốn ăn tươi nuốt sống ả luôn.

Nó đứng dậy, đi lên chỗ ả đang ngồi, nhấc gót chân phải lên, nó rút ra một con dao găm ở trong giày, làm ả ta xanh mặt im thin thít.

Nó cầm mạnh con dao vào mặt bàn của ả làm ả sợ hãi run lấy bầy.

- Nếu cô dám làm tôi chảy máu vô cớ một lần nữa thì con dao này ở trên mặt cô chứ ko trên mặt bàn nữa đâu_nó lạnh giọng rồi lườm ả bỏ đi.

Ả ta dù sợ hãi nhưng còn căm tức nó hơn

- Tao sẽ ko tha ày đâu_ả ta hét lớn

- Và bọn tôi cũng ko tha cho cô đâu_hắn nhìn ả cười khẩy rồi cùng cả lớp ra ngoài, để mặc ả ta tức run người một mình trong lớp.

Cả lớp 11A bỏ học suốt 2 tiết, cả lớp cứ ngồi căn tin nói cười rôm rả cho đến khi cả trường tan học.

Ả ta có vẻ hòa đồng với lớp nhưng cả lớp coi ả như không khí. Ả ta tức giận vùng vằng bỏ đi. Thấy nó đi vào thì ả hùng hổ kéo tóc nó lại rồi hất cốc nước cam vào người nó. Cả căn tin tập chung vào 2 nhân vật này. Nó quay lại tát cho ả một phát in lằn 5 vết ngón tay, rồi đập cho ả một phát vào bụng làm ả ngã lăn ra đất. Nó đập tan cốc sữa gần đấy, cầm một mảnh sành dí vào cổ ả.

- Đừng để tao có cơ hội giết mày, cảnh cáo lần 2, rõ chưa_nói rồi nó dùng mảnh sành cắt một đoạn tóc của ả rồi đi chỗ khác.

Ả ta run bần bật vì sợ hãi. Cả lớp nó sung sướng, ả ta gặp phải khắc tinh rồi. Trong căn tin thì sợ hãi với cảnh tượng vừa rồi. (cả trường chỉ biết nó nói được thôi. Chỉ có lớp nó biết thân thể của nó)

Đến bàn của mấy anh chị nhà ta

- Khổ thân, trong một buổi sáng dám vi phạm 2 trong 3 điều cấm kị của Ice. Sống được đến giờ này thì rất giỏi_Rain

- Cấm kị gì vậy?_Jessica tò mò

- Nhưng công nhận nhìn Ice đáng sợ quá_Peter

- Nhưng cấm kị những gì nói đi để còn tránh_hắn giục

- Bình tĩnh, Ice nó ghét nhất là dứt tóc nó, nhẹ thì ăn vài cái tát, nặng thì gãy tay gãy chân_Rain thần nhiên

- Ủa, giống tui nè, nhưng đứa nào dám động vào tóc tui đứa ấy chết thôi. Chỉ vì từ bé đã được mẹ dạy phải bảo vệ mái tóc_Sunny cười

- Đúng là chị em, điều cấm kị thứ 2 là gì?_John nhìn Sunny rồi quay sang Rain

- Thứ 2 là đừng để nó chảy máu vô cớ như sáng hôm nay, đang đánh nhau thì máu chảy là chuyện thường, do chính nó tự chảy máu thì ko sao nhưng mà ám sát hay hại nó có 2 kết cục, nhẹ thì vào viện tầm 3 năm, nặng thì sống thực vật cả đời, vì nó học về y nhiên nên nó hiểu rõ, đánh vào đâu để ko chết_Rain thao thao bất tuyệt

- Đúng là Hell Angel, ác thật_hắn cảm thán

- Còn điều thứ 3 mới hãi, đó chính là thách đấu với Ice, thắng thì ko sao nhưng thua chỉ có đường chết, ko khéo gây hại đến gia đình. Tui biết điều này của Hell Angel, nhưng vì Hell Angel là Ice nên đây chính là một phần tính cách trong Ice_Rain suy tư

- Lần sau có chết tui cũng ko dám động đến Ice_Kevil lắc đầu.

Về phần nó, nó đang trong ngôi nhà kính sau trường. Nó đang chơi phi tiêu và mục tiêu của nó là 2 cha con lão Chu.

- Dám động đến tôi và gia đình tôi ư? Ông chọn sai đường đi rồi. Tôi sẽ cho ông biết cái tên Hell Angel ko phải hữu danh vô thực. Và tôi sẽ để ông thấy, Vam hay Diamond đều ko dễ dàng đánh bại_nó nói mà tay vẫn ném đến trúng mục tiêu cần ném.

End 16

21. Chương 17

Thách đấu

Lại vào một ngày “đẹp trời”, mưa to sầm chớp mù mịt tối om cả bầu trời.

Có lẽ ả ta chưa nghe câu ” chưa thấy quan tài chưa đổ lệ” nên đã dám chặn đường của bọn nó, ả ta chống hông chỉ vào nó

- Tao muốn thách đấu mày_ả ta chua ngoa

- Lý do?_nó hỏi mặc dù thừa biết câu trả lời

- Anh ấy_ả chỉ hần

- Thần kinh_hần phát câu rồi bỏ vào lớp.

- Hoa đã có chủ cố hái để làm gì? Ko biết hoa hồng có gai à?_Sun mĩa mai

- Ko liên quan tới cô_ả lườm Sunny.

..Chát.._Sunny tát ả đổ hần một bên má

- Cô ko đủ tư cách lườm tôi đâu_nói xong Sun phui tay như chạm phải thứ gì bẩn thỉu lắm.

- Tôi chấp nhận lời thách đấu này, nếu cô thua nhớ bảo chủ tịch Chu dâng cho tôi 78% cổ phần tập đoàn Chu Ngọc, nếu cô thắng tôi nhường hoa_nó nhếch môi nhìn xoáy vào ả

Ả ta hơi giật mình khi nó dám cá cổ phần công ty ả. Nhưng ả là người thách đấu, ko thể ko chấp nhận. Biết đâu ả thắng thì nó sẽ phải hối hận.

- Được_ả ta cười.

“Xong, chủ tịch Chu à, nếu có trách phải trách con gái ông ngu ngốc. À ko, phải trách ông thông minh một thời lại sinh ra một đứa con gái vì trai đẹp mà dám đánh đổi cả công ti”_nó nhìn ả bỏ đi mà cười.

Tối hôm sau, ả ta kêu nhà trường phải tổ chức tiệc, và theo lệnh của nó nên trường phải tổ chức là đương nhiên.

Ả thách đấu nó tài năng, ai được sự ủng hộ nhiều hơn sẽ thắng.

Và ả bước ra sân khấu với bộ quần áo màu đỏ chói, chỉ ngắn thêm tí nữa sẽ thành bikini. Dáng ả cũng gọi là đẹp, nhưng với mấy tỉ nhà ta thì thua xa, lại còn cái mặt chát phẩn như chát xi măng của ả làm mọi người ko hện mà cùng quay đi.

Ả nhảy bài Change của HyunA, nhưng dù có sexy thật nhưng người ả cứng ngắt, chứng tỏ vị tiểu thư này chưa từng học một lớp nhảy múa nào cả.

Ả nhảy xong mà chẳng ai thèm vỗ tay, cứ nói chuyện coi ả như con rối trên sân khấu. Đến khi người dẫn chương trình nói thì lác đác vài người vỗ tay lấy lệ.

Hôm nay nó lại giả trai một lần nữa, nó ôm ghì ta lên sân khấu, mấy girl trong trường thì sung sướng vì chưa gặp trai đẹp như thế bao giờ, còn đẹp trai hơn hần nữa. ả ta nhìn thấy nó thì đi lên sân khấu ông ọo với nó, giọng ngọt như mía. Nó phũ phàng đẩy ả ta ra làm cả trường cười phá lên.

Nó ôm ghì ta giả giọng nam hát, phải gọi là hay, đến mấy anh chị nhà ta cũng phải ngây ngất.

Hát xong thì cả trường vỗ tay hoan hô nhiệt liệt rồi yêu cầu nó bỏ kính bỏ mũ. Ắ ta vẫn mặt giầy ôm cổ nó ông ẹo. Đến lúc nó bỏ kính bỏ mũ thì cả trường ngỡ ngàng rồi bắt đầu cười phá lên, vỗ tay còn to hơn.

Còn ắ cổ nở nụ cười giả tạo nhất để lấy lòng nó ai ngờ nhìn thấy mặt nó thì mặt ắ méo xệch. Nó ghé thăm vào tai ắ

- Bản chất của cô... Thật đáng khinh. Về bảo chủ tịch Chu mang cổ phần dâng tặng cho tôi. Ko được trách tôi độc ác_sau đó nó đi xuống sân khấu.

Ắ ta vẫn đứng như trời trồng, ko nhúc nhích một bước nào. Vẫn đang cố tiêu hóa hết những gì nó vừa nói. Ắ bàng hoàng, ắ thua rồi, lại còn bị nó dụ dỗ. Ắ tức điên rồi bỏ đi.

End 17

22. Chương 18: Kết Thúc

Sau ngày thách đấu đó thì ắ mất tích suốt 1 tuần, nhưng có lẽ 1 tuần đó để luyện tập cho mặt ắ dày thêm. Ắ vừa đến trường đã ông ẹo với hần, làm ko ít người ngứa mắt. Hần đập ắ ra thì ắ nước mắt cá sấu bù lu bù loa lên, đến khi Rain dí con dao găm vào cổ ắ mới im.

Về phần nó, nó đến lớp từ sớm như một thói quen, hôm qua bất chợt bà Bích gọi điện và nó đã nói hết sự thật cho bà nghe, có lẽ bà rất lo lắng, và bà đã nói sẽ đến trường nó hôm nay.

Tiếng chuông vào học lại vang lên, cả lớp đổ xô vào chỗ ngồi, ắ ta đi vào lớp, trong lúc nó đang suy nghĩ thì ắ nó làm nó bất ngờ ngã xuống đất, ắ hã hê ngồi vào ghế nó.

Bọn hần đi vào lớp thấy nó ngã còn ắ kia thì đang cười như điên. Hần đỡ nó dậy, lúc này nó mới bình tĩnh.

Nó túm tóc ắ ta tát cho 2 phát, rồi quăng ắ xuống đất, ắ khóc lóc nhưng vẫn lớn tiếng

- Tao sẽ để mày sống ko bằng chết, bố tao sắp đến đây rồi, rồi mày sẽ phải chết

Nó cười nhắc chân phải lên và rút con dao ở đế giày, nó bước tới thì ắ lùi

- Tốt, tôi định cho cô gãy tay thôi nhưng nếu chủ tịch Chu tới thì phải tiếp đón cẩn thận_nó nói rồi rạch một đường trên tay ắ.

Vài phút sau, cả trường đổ xô ra ngoài vì có một chiếc ô tô sang trọng, và cha ắ bước xuống từ chiếc ô tô.

Nó cười, kéo tóc ắ xuống sân trường, rồi bắt ắ quỳ ở đấy. Cha ắ nhìn thấy con gái thì định xông vào đánh nó nhưng nó rút súng chia thẳng đầu ắ.

- Cô muốn gì?_lão ta nhìn nó

- Nợ máu trả máu_nó thản nhiên đáp lại.

Như đã hiểu ra tất cả, mấy anh chị nhà ta đứng cạnh nó, Sunny nói nhỏ vào tai nó

- Lão ta à?_và đáp lại Sunny là cái gật đầu từ nó.

- Tôi ko quen biết cô_lão ta thắc mắc

- Vậy quen tôi chứ, chủ tịch Chu_Sunny lạnh giọng

- Thì ra là con gái chủ tịch tập đoàn Diamond, nhưng xin lỗi cô, tôi đang nói chuyện với cô gái trẻ này, mong cô đừng can dự vào_lão ta nhìn thấy Sunny thì hơi ngạc nhiên

- Ông nói sai rồi, việc của cô gái này tôi ko thể ko tham gia_Sunny khinh miệt đáp

- Thì ra là tiểu thư thích lo chuyện bao đồng_lão ta mỉa mai

- Ko, ko, chuyện của em gái tôi nên ko thể tính là bao đồng được_Sunny lắc lắc ngón tay

- Em gái?_cả trường đồng thanh, bất ngờ, thì ra nó là em gái thất lạc của Sunny. Đúng là rất bất ngờ.

- Thì ra là em gái tiểu thư_lão ta gật gù rồi quay sang nó_nhưng một đứa vô tích sự có thể làm gì?

- Vô tích sự có thể giết con gái ông_nó nhẹ nhàng đáp lại

- Mày_lão trợn trừng mắt.

Cùng lúc đó, một chiếc ô tô khác cũng đỗ tại cổng trường, một giọng nói cất lên

- Ai nói con gái mẹ vô tích sự vậy_bà Bích bước xuống khỏi xe.

Tất cả cùng quay lại nhìn bà, lão ta nhìn thấy bà thì vô cùng ngạc nhiên

- Bích_lão ta nghẹn ngào nói

Bà quay lại nhìn lão ta, mĩa mai đáp lại

- Thì ra là chủ tịch Chu, đã lâu ko gặp, từ lúc ông cước hết tài sản của ba tôi nhỉ, cũng gần 20 năm rồi

- Ô, thì ra chủ tịch Chu hứng thú với việc hại người nhỉ, cũng 16 năm làm phiền gia đình tôi rồi_nó tiếp lời mẹ nó.

Lão ta nghẹn ngào, ko nói lên lời. Lão thực sự rất yêu bà Bích, nhưng mẹ lão bắt lão làm những việc có lỗi với bà. Lão đứng ko vững, ngã xuống đất, nước mắt tuôn ra

- Nếu ông đi tự thú, có lẽ tôi sẽ bỏ qua cho ông và coi ông là bạn_bà Bích cố ngăn những giọt nước mắt chảy ra_chắc con cũng nghĩ như thế chứ Ice_bà nhìn nó.

- Vâng_nó gật đầu.

Trong lúc lơ là, nó bị ả Thanh giật khẩu súng trong tay, ả run tay nhưng vẫn gan to nổ súng, 3 viên đạn găm thẳng vào người nó. Hắn vội vàng chạy lại đỡ nó. ả ta bị Sunny đánh cho một trận tơi bời, ai cũng kinh hãi nhìn Sunny.

- Bắt ả ta lại, đợi Ice về xử_Rain tức giận thực sự nhưng vẫn ko đánh ả, ả ta fải để Ice đưa xuống uống trà với Diêm Vương mới được.

Nó trúng 3 phát đạn vào người, do mất máu nhiều nên ngất đi. Nhưng nét mặt ko hề tỏ ra đau đớn.

Bà Bích quay lại nhìn lão ta

- Con gái ông sẽ phải vào tù cùng ông, dám động đến con gái tôi ko co kết quả tốt đẹp đâu_bà Bích nói xong thì cùng mấy anh chị nhà ta vào viện cùng nó.

Và kết thúc cuộc chiến, trong đó chứa cả nước mắt và máu, nhưng ân hận ko đủ. Mà fải có sự trừng phạt thích đáng.

Có lẽ cuộc sống của nó bây giờ sẽ tốt hơn.

23. Chương 19: Bắt Đầu Cuộc Sống Mới

Chap 18: Bắt đầu cuộc sống mới

Sau khi nó được đưa vào viện, lão ta (chắc m.n bít ai rùi) liền đi tự thú theo lời bà Bích, lão chịu mức án 7 năm tù giam.

Về phần con gái lão, ả bị bọn Rain bắt đi vì cái tội làm nó bị thương, dù bà Bích khuyên bảo hết lời nên đưa ả ra phát luật nhưng câu trả lời của Rain luôn là

- Mẹ fải thấy may mắn cho cô ta, nếu con ko kìm chế đã giết cô ta ngay lập tức rồi, nhưng con sẽ cố nhịn, để Ice về xử lí.

Bệnh viện

Nó đã hôn mê 3 ngày liền, dù ca phẫu thuật đã thành công, nhưng vì nó mất máu quá nhiều nên chưa tỉnh. Còn hấn thì ngăn cản, kiên quyết đòi ở lại cùng nó, còn cả gan “đuổi” của bố mẹ nó đi. Nhưng bố mẹ nó cũng để hấn ở lại thôi, vì ai cũng rõ, hấn dính chữ ‘yêu’ với nó rồi.

Đến ngày thứ 4 nó tỉnh lại, nó dần mở mắt ra thì thấy hấn đang nằm cạnh giường nó ngủ li bì, nó gạt mái tóc của hấn, ánh trăng chiếu vào làm khuôn mặt đã đẹp nay còn đẹp hơn, nó khẽ cúi người, một cái hôn nhẹ trên má hấn và môi hấn cong lên cách hoàn hảo, nó biết rằng mấy ngày qua hấn chăm sóc nó, nhưng mất nó cứ nặng trĩu, ko thể mở ra nổi. Nhưng từng hành động, lời nói của hấn nó đều cảm nhận và nghe được.

Nó đắp chăn cho hấn, rút ống truyền trên tay rồi nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng. Nhưng vừa ra khỏi phòng, một cảnh tượng khiến nó bật cười thành tiếng, may mà ko ai tỉnh.

Một lũ tệ nạn...à nhầm, mấy anh chị nhà ta đang ngủ ko biết trời trăng là gì, vì hấn ko cho vào phòng nhưng cả bọn lo lắng cho nó nên ngủ ở ngoài, mà còn ngủ theo đôi.

.Đôi thứ nhất: Sunny và John- Cảnh tượng là John đang khoanh tay tựa lưng vào ghế ngủ, nhìn có vẻ vững vàng nhưng ả cái ngã ngay. Sunny thì đang gối đầu lên chân John, khoác chiếc áo khoác của John ngủ ngon lành.

.Đôi thứ 2: Rain và Kevil- Tình trạng đôi này là Kevil ôm trọn Rain vào lòng, còn Rain thì nhìn như gà con nấp dưới cánh gà mẹ, cả 2 ngủ chẳng biết trời đất trăng sao gì luôn.

.Đôi cuối cùng: Jessica và Peter- Hiện tượng của cặp này đỡ gây sốc nhất. Đơn giản là Jess tựa đầu vào vai Peter, còn Peter chỉ ôm eo Jess ngủ mà thôi.

Nó cười nham hiểm rồi lôi máy ra chụp ảnh, nó lấy chặn đắp cho từng đôi rồi đi.

Đi được vài ba bước thì nó gặp Sara đang đi lên, vậy là mẹ con nó mua đồ ăn lên sân thượng tâm sự trong khi mới có 4h sáng.

Nó kể cho mẹ nó nghe về cuộc sống suốt 6 năm xa cách, rồi còn lôi mấy bức ảnh nó vừa chụp cho mẹ nó xem. 2 mẹ con nó cứ ngồi nói chuyện mà ko hề biết đến thời gian.

8h sáng, khi cả lũ tỉnh dậy thì cuống lên đi tìm nó, ai ngờ kéo nhau đến gần sân thượng thì có tiếng cười nói vui vẻ. Nhìn vào thì hóa ra là nó, mẹ nó và ông Bảo (ông như ma ý, xuất hiện bất ngờ và toàn gây sốc)

.

.

.đang ngồi đánh bài.

Cả bọn như ngã ngửa ra, nhưng nhìn thấy nụ cười của nó thì đứng hình, lần đầu tiên nó cười tươi như thế, và có 1 kẻ ôm tim bỏ đi.

Về phần ả ta, nó đưa ra pháp luật theo ý bà Bích, thực ra nó nhiều cách để hành hạ ả nhưng bà Bích muốn cho ả một con đường sống.

..*

Đến mùa xuân, bọn nó kéo nhau sang Nhật Bản ngắm hoa anh đào lần thứ n. Và tất nhiên nó đi cùng hấn vì đôi nào cũng đi theo cặp.

Giữa dòng người tập nập, hấn cầm tay nó khiến nó hơi bất ngờ. Nhưng có lẽ ông trời ko thích điều này nên khiến nó và hấn tách rời nhau. Hấn vội đưa bàn tay kéo một bàn tay, và đó được một bàn tay kéo lại và ôm trầm lấy. Nó ngẩng đầu lên mỉm cười và ôm trầm lấy người con trai đó.

24. Chương 20: Trêu Đùa

Giữa dòng người tập nập, hấn cầm tay nó khiến nó hơi bất ngờ. Nhưng có lẽ ông trời ko thích điều này nên khiến nó và hấn tách rời nhau. Hấn vội đưa bàn tay kéo một bàn tay, và đó được một bàn tay kéo lại và ôm trầm lấy. Nó ngẩng đầu lên mỉm cười và ôm trầm lấy người con trai đó.

Hắn kéo bàn tay nhưng đáng tiếc hụt hẫng vì ko thấy nó đâu, và trái tim hắn vỡ tan khi thấy nó ôm một người con trai khác, lại còn cười rất tươi.

Hắn lặng lẽ đặt máy bay về Việt Nam ngay trong đêm, hắn ko đủ can đảm để chứng kiến điều này.

Còn nó đưa người con trai ấy về chỗ mấy anh chị nhà ta, Rain vừa nhìn thấy anh ta thì ôm cổ mãi ko rời

- Em nhớ anh quá, anh về khi nào zợ?_Rain nói làm 1 người nào đó đang nổi cơn ghen.

- bé Rain của anh càng lớn càng xinh nhỉ?_anh chàng đó xoa đầu Rain

- Xin lỗi anh nhưng Rain là của tôi_Kevil kéo tay Rain ra sau

- Bé Rain là của tôi từ nhiều năm rồi, chúng tôi còn đính ước rồi_anh chàng đó cười.

Tất cả quay nhìn Rain chỉ có nó và anh chàng kia cười lẫn lộn

- Anh Jun, em xin anh, anh làm ông xã em ghen rồi đó_Rain muốn khóc mà ko nổi

- Haizz, anh thử thôi mà, nhưng anh khuyên em nên bỏ quách đi cho rồi, ghen tuông ác quá_anh chàng thở dài

- Ông anh của tôi ơi, gần 5 năm ko gặp mà anh thay đổi nhiều thế?_nó lắc đầu vỗ vai anh chàng.

- Giới thiệu vs mọi người, đây là anh trai kết nghĩa của tui và Ice_Rain đập cho anh chàng kia cho bõ tức.

—·—·—·—·—

Nhân vật mới

- Lê Hoàng Thiên_Jun: anh trai kết nghĩa của nó và Rain, người duy nhất biết thân phận thực sự của nó. Là người đứng đầu thế giới ngầm của Nhật. 3 anh em nhà này có câu nói khi kết nghĩa là:“Tuy ko sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm nhưng nguyện chết cùng năm cùng tháng cùng ngày”. Nghe có vẻ giống phim võ hiệp nhưng anh em nó tin và làm theo những gì đã nói. Và đây cũng chính là lí do mà Rain luôn quan tâm, chăm sóc và bảo vệ nó.

..*.*

Bọn nó cùng trở về Việt Nam ngay hôm sau, và hắn chỉ sau một đêm mà tàn tạ tới mức kinh dị. Một ngày mà hắn uống hơi chục chai rượu mạnh.

Phải 3 ngày sau hắn mới tỉnh dậy vì quá say, sang nhà nó thì thấy tất cả đang cười nói vui vẻ.

Jun được bố mẹ nó và bố mẹ Rain và cả bà Bích nhận làm con nuôi, nhìn thấy hắn, Jun khoác tay vào vai nó rồi thơm vào má nó. Nó hơi bất ngờ nhưng quen rồi, hồi nhỏ anh toàn ôm hôn nó là bình thường, vì Jun và nó coi nhau như anh em ruột, còn Rain thì ngồi cười khúc khích.

Hắn nhìn thấy thì bỏ đi, ko quên đóng rầm cửa một cái. Cả nhà vội nhìn ra rồi nhìn Jun phá lên cười.

- Cái thằng này, giữ em như giữ vàng thế?_Sara cười

- Ice là bảo bối của con mà mẹ, vàng làm sao xứng bằng Ice của con_Jun cười

- Con định ngăn cản tình yêu của bé Ice hả_bà Bích vỗ vai Jun

- Mẹ à_nó hét toáng lên rồi bỏ vào phòng

- Con có nhìn nhầm ko mẹ? Nó biết ngược là gì sao?_Rain ko tin nổi vào mắt mình

- Tình yêu làm thay đổi con người ta con ạ_mẹ Rain cười.

Về phần hắn, hắn bỏ về nhà rồi lại uống rượu, hắn càng uống càng ko say, hắn vò đầu bứt tai khi nghĩ đến cảnh Jun ôm nó và thơm vào má nó.

Hắn quyết định gọi Jun ra hỏi chuyện

- Anh là gì của Ân?_hắn

- Thì chuẩn bị tỏ tình_Jun cố nhin cười
- Tôi cũng sẽ tỏ tình với cô ấy, tôi muốn đấu tranh công bằng_hắn quả quyết
- Tôi ko thích_Jun nhếch môi

Rồi Jun bỏ đi làm hắn tức ko nói nên lời, hắn vùng vằng bỏ về mà trong lòng tức giận.

25. Chương Cuối: Đám Cưới

Ngày hôm sau, tất cả đang rủ nhau đi ăn tối, hắn đột nhiên xuất hiện và kéo tay nó đi làm nó ớ ko hiểu chuyện gì. Mấy anh chị nhà ta nhìn nhau cười đều bí mật đi theo.

Hắn kéo nó đến một cánh đồng hoa đẹp tuyệt vời

- Đưa mình đến đây làm gì thế?_nó vừa thở dốc vừa nói
- Tại sao Ice cứ ôm tay anh chàng kia mà cười thế hả?_hắn tự dưng hét toáng lên
- Ice ôm ai liên quan đến Paul à?_nó cáu
- Ko liên quan nhưng ko thích_hắn vẫn lớn tiếng
- Vậy tại sao Paul lớn tiếng với Ice, Ice ôm Jun thì sao? Từ nhỏ đã thế rồi_nó cố ngăn dòng nước mắt chảy ra
- Thì lẽ yêu Ice rồi nên Paul ghen_hắn nói mà ko biết đã lỡ nói ra tất cả
- Paul vừa nói gì cơ?_nó tròn mắt nhìn hắn.

Biết mình đã lỡ, nhưng phóng lao phải theo lao, hắn nhắm mắt nói một lèo

- Paul yêu Ice nên Paul ghen, được chưa?

Và nó khóc nức lên làm hắn giật mình, hắn vội ôm nó nói

- Xin lỗi, Paul xin lỗi, Paul đã để Ice phải khóc rồi
- Hức...ko phải... do Paul đâu_nó ôm chặt Paul_cảm ơn đã đến bên Ice, để Ice biết cảm giác yêu và lo lắng cho một người là thế nào
- Vậy Ice cho Paul một cơ hội để chăm sóc và lo lắng cho Ice nhé, làm bạn gái mình được ko?

Nó khóc nhiều hơn, khóc đến mức ướt đầm áo hắn, và nó chấp nhận, nó đã chấp nhận từ hôm hắn chăm sóc nó cẩn thận từ trong viện rồi.

2 năm sau

Một đám cưới lớn diễn ra, một đám cưới tập thể, một đám cưới của các tập đoàn hàng đầu thế giới.

4 cặp bước ra trước sự chúc phúc của quan khách. 4 chàng rể cười tươi, 4 cô dâu bước ra chậm chậm cùng cha đến bên chú rể của mình.

Và cuối cùng, họ sống bên nhau hạnh phúc mãi mãi.

- THE END -

.Cảm ơn tất cả các bạn đã luôn đồng hành và ủng hộ mình.

.Chúc các bạn có những giây phút vui vẻ bên “nàng Thiên Bình lạnh lùng”.

XIN CHÂN THÀNH CẢM ƠN TẤT CẢ MỌI NGƯỜI ĐÃ LUÔN ỦNG HỘ!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nang-thien-binh-lanh-lung>